

Sverre Haagenen
Gamle Madsrud Allé 6
Oslo

**ÅRETS
NORSKE BRIDGEBOK**

Helge Vinje:

**DET NORSKE
FORDELINGSSIGNALET**

Nøkkelen til godt motspill

er under utsendelse
til bokhandlere
og kiosker.

Kan bestilles hos forlaget.

AASM. ENGENS FORLAG A/S
UNIVERSITETSGT. 7, - OSLO

**Adgang til å tegne
fellesabonnement på
«DANSK BRIDGE» og
norsk «BRIDGE»**

Mellom «Dansk BRIDGE» og vårt blad er et inngått en avtale som gir våre abonnenter fordelene av en betydelig rabatt hvis de ønsker å abonnere på begge blad.

Fellesabonnementet koster kun kr. 25,00, og innbetaling av kontingent skjer til Aasmund Engens Forlag. Abonnenter som allerede har tegnet abonnement på «BRIDGE» kan innsende tilleggskontingent.

Begge blad utkommer med 10 numre pr. år og bladenes redaksjoner samarbeider på en slik måte at abonnenten vil få fullt utbytte av begge blad.

Et begrenset antall prøvenumre av «DANSK BRIDGE» kan fåes ved henvendelse til Aasmund Engens forlag.

«DANSK BRIDGE» redigeres av Jens Boeck Nielsen og teller som medarbeidere en rekke av Danmarks beste bridge-skrivere. Bladet har meget interessante teoretiske artikler og dets oppgavekonkurranser i samarbeid med Danmarks beste turneringsspillere er av meget høy kvalitet. Dessuten er det meget aktuelt, med gode utenlandske medarbeidere.

*Hvis De er interessert i god
bridge, bør De tegne et
fellesabonnement.*

Pris kr. 1,75

Nr.
1

BRIDGE

Henning Riise: Oslo slo Stockholm.

Willy Varnås: Spill jeg husker.

Bjørn Larsen: Det bridgespillere snakker om.

Leif Nielsen: EM-kamp nr. 5, Norge—Finnland.

William B. Herseth: VM i New York.

Chris Brække: Fritt Forum.

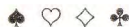
NM i bridge — Meldeprøven — A la Carte —
Problemklubben.

W. B. H.

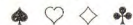
„BRIDGE“ A la Carte

Bridgen er i sannhet et internasjonalt spill. I årets julepost var ikke bare de fleste bridgespillende europeiske land representert — fra Italia i syd til Jugoslavia i øst, men hyggelige hilsener kom fra så fjerne land som USA og Australia. Særlig hyggelig var Avarellis og Belladonnas julegave: Deres nye bok . . . på italiensk, med dedikasjon. Våre egne italienske kunnskaper er ikke noe å rope hurra for. (Vi klarer møysommelig å stave oss gjennom det italienske bridgeorganet en gang om måneden). Men heldigvis har vi venner som både taler og skriver italiensk, så med forenede anstrengelser skal vi nok trenge inn i de mange nye varianter og ideer som italienerne lanserer. Når tiden og plassen tillater det, vil våre lesere nok bli gjort kjent med de viktigere nyhetene.

Plassen ja . . . den er i sannhet et problem for redaksjonen! Våre 36 sider strekker absolutt ikke til, vi har faktisk et helt nummer til stående i sats på trykkeriet. Med sorg i hjertet må vi la ypperlige medarbeidere som Knut With og Egil Rønneberg vente på plass. EFOS-seriens 2 første serieartikler står ferdige og venter. Spesialartikler av Svein-Erik Blom og Finn Myhrer, 2 meget interessante artikler av Leif Nielsen — den ene et betydelig nybrottsarbeid innen teorien — venter på plass. Og sist men ikke minst må nye morsomme ideer som var planlagt fra januarnummeret av finne seg i å vente noen tid ennå, osv. Det eneste gode er at vår stoffmasse gir oss håp om å kunne holde den standard vi gjerne vil gjennomføre

i «BRIDGE». Så det er tross alt aldri så galt at det ikke er godt for noe.

Har det noen gang hendt en anmelder at han har lyst til å underskrive hvert eneste ord i et forlags forhåndsmøte av en bok? Som regel smører forlagene «kjukt» på i håp om at noen av anmelderne vil la seg forlede til å bruke et av de sterkeste adjektivene, som så i sin tur gjør runden i annonsene. Dette gamle hestechandlerknep er så velkjent blandt anmeldere at de skyr «vaskeseddelen» (det populære faguttrykk for forlagsmøtet) som pesten.

For første gang i min praksis er jeg fristet til å sitere vaskeseddelen. Hvorfor? Fordi den boken det er tale om fortjener å bli lest av alle som er tilhengere av det edle bridge-spill. Ja, men hvilken bok dreier det seg da om, spør De kanskje utålmodig. Er det Mollos «Bridgepsykologi» — er det Reeses «Ekspertspillet» eller er det Vinjes «Norske fordelingssignal»?

Det er Terence Reeses mesterverk. Boken som fører den alminnelige spiller inn i ekspertenes tankegang, boken som uten tvil vil bli stående som 50-tallets beste bridgebok. Er De uvenner med Deres makker så gi ham ikke boken; Konkurrerer De med en av Deres klubbkamerater om å regnes som klubbens sterkeste spiller La ham for all del ikke få tak i boken. Sørg for at De blir den eneste som leser den. Fortell ikke til en eneste sjel hvilket uvurderlig utbytte De har hatt av den. La ingen andre true Deres toppscore. Fra spøk til

Over til s. 34.

Nr. 1 — 1959

BRIDGE

Redaktør: William B. Herseth.

Redaksjon: Finn Myhrer, Leif Nielsen og Helge Vinje.

Faste spalter: Ranik Halle, Bjørn Larsen og Knut With.

Øvrige faste medarbeidere: Rolf B. Amundsen, Alesund, Asbjørn Baltzersen, Drammen, John Bie, Stavanger, Otto Bolseth, Bergen, Alf Gudbrandsen, Oslo, Randi Herseth, Oslo, Håkon Hoel, Harstad, Arne Hofstad, Trondheim, Bjarne Mathiesen, Alesund, Egil Rønneberg, Oslo, Oddm. Sjursen, Hamar, Kristian Svenning, Narvik og Knut Palmstrøm.

Utgis av Aasm. Engens Forlag A/S, Universitetsgt. 7, Oslo.
Postboks 801. Telefoner: 33 55 19 - 33 44 65 - 33 28 16.

Spill

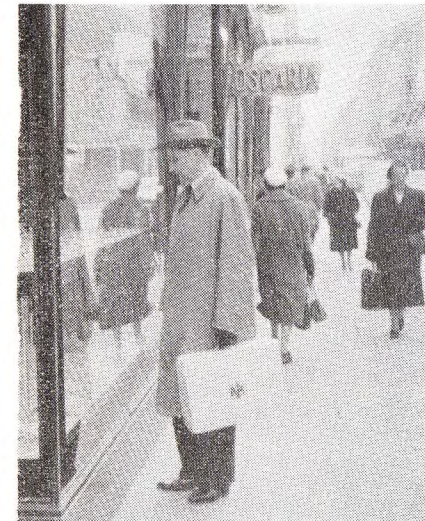
JEG HUSKER

eller «En reise med variasjoner»

WILLY VARNÅS

Willy Varnås er en av de mange som er blitt dus med bridgen gjennom Oscar Jormanns velkjente tobakksforretning i Prinsens gate. Noe eldre Oslospillere vil lett huske den unge gutten som Jormann regnet som en av sine mest lovende nye rekrutter, og som mer enn en gang overrasket de eldre gjennom sin glimrende situasjonsoppfatning og skarpe analyser.

Gjennom mange år har jeg hatt den glede å ha Willy Varnås til makker. Fra å være en solid Culbertsonianer ble han hurtig en Vienna-ildsjel, og i dag er det ingen som får ham til å innse at det finnes noe bedre system for turneringsbridge enn

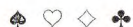
Willy Varnås.
(i fristelse under innkjøp
i Stockholm).

Vienna. Men så kan han også peke på resultater som f. eks. 2 Elite-turneringsseire og bykampseier over Lilliehöök, Wohlin & Co. Ikke alle vet

imidlertid at han også er en ypperlig teoretiker. Utallige er de timer hvor vi har diskutert og dissekert nye Vienna-ideer og flere gode nye forbedringer innen Oslovienna skyldes hans innsats.

Vi bridgespillere har ofte så lett for å feste en etikett på hverandre — men det er til gjengjeld etiketter som viser på hvilke felter man har ydet det helt fremragende. Sverre Haagen- sen vil f. eks. alltid være og bli teoretikeren, Chris Brække og Knut With er oppgaveløserer, Oscar Jormann blir Culbertsons siste apostel på norsk jord og Ranik Halle er og blir **PRESIDENTEN**. Skulle jeg ville sette en etikett på Willy Varnås blir det spilleren — men vel å merke spilleren i dette ords edleste og beste betydning. For Willy — «he is a guy».

William B. Herseth.

«Reisebride» er faktisk en av de morsomste og mest interessante former for bride. En treffer mange hyggelige mennesker, hilser på gamle venner, mottar nye impulser og sist men ikke minst opplever en noen fantastisk morsomme dager i det spesielle miljø som bridgens reisende musketerer alltid forstår å skape i de lange weekends eller korte sommer- uker hvor nye og gamle venner setter hverandre stevne til turnering og fest. At selve reisen også av og til kan by på overraskelser, vil følgende historie gi et ganske godt inntrykk av:

Til St. Eriks jubileumsturnering i våres bilte Anders Paulsen, Storm Herseth, William Herseth og jeg til Stockholm. Vi startet en ettermiddag og hadde bestemt oss til å overnatte underveis. Valget falt på Karlskoga, ikke bare fordi denne byen lå passe langt fra Oslo til å være vårt aftennål, men også fordi en stans der ville gi oss en passe lang tur neste dag frem til Stockholm. Og sist men ikke minst fordi vi kjente det ypperlige Stadshotellet i Karlskoga.

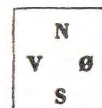
Vi ankom til Karlskoga ved halvtolvtiden om kvelden og fant Stads- hotellet med en gang. Men der møtte

det oss en overraskelse: Hotellet var fullt belagt. Hva nå? Så sent på kvelden hadde vi ikke lyst til å fortsette til neste by og vi takket derfor hotellet da det tilbød seg å skaffe oss privat innkvartering. Etter langvarige og forgjeves forsøk sa endelig portieren: «Ja, nå kan dere bare gå rett over gaten og henvende dere på politistasjonen, så får dere husrom». Vi så på hverandre og jeg må tilstå at stemningen et øyeblikk var noe «trykket». Hva i allverden mente portieren? Storm Herseth protesterte indignert: «Ikke vil jeg sove i noen arrest!» For å gjøre en lang historie kort, så bestemte vi oss tilslutt til å inspisere Karlskogapolitiets «hotell». Alle betenkeligheter forsvant som dugg for solen da vi fikk se «hotellet». Først måtte vi gjennom et førstegradshør av en meget hyggelig politimann, som smilende ga oss beskjed om at «alt vi sa ville bli brukt mot oss». Så fikk vi beskjed om at vi i følge reglementet måtte innlevere bukseseler, livremmer og slips, men da vi nektet å ta ordenen alvorlig, slapp vi det under tvil. Politiet plasserte Anders Paulsen i eneselle (uvisst av hvilken grunn) mens vi andre ble funnet akseptable til fellesrom. Ypperlige senger, eget w.c. og eget toalettrom med bad — kort sagt en komfort man ikke ville ane at en politistasjon kunne by på. Og da regningen skulle betales neste morgen, ventet det oss en ny overraskelse. De 3 gjestene på fellesrommet ble avkrevet «hele» sv. kr. 2,— pro persona, mens Anders ble betraktet som geme- n arrestant og følgelig hadde fått gratis logi. Vi skiltes fra politiet i beste forståelse, og de ønsket oss på gjensyn. Ja, som gjester altså! Det startet 2 norske lag i St. Eriks turnering, og da det andre laget fikk høre om vårt nyoppdagede hotell, ble interessen for å legge hjemturen over Karlskoga straks levende. Særlig var det Anders som ble intervjuet inn- gående om «sine varianter».

Turen til Stockholm gikk helt etter planen, og etter en hyggelig velkomstlunsj med svenske spillere og ledere samt finske deltagere, begynte spillet og her er noen spill vi hadde mot Anulf—Lilliehöök:

William Herseth:

♠ ED 10 5 2
♥ KD 10 9 7 4
♦ —
♣ D 3

♠ Kn 9 8 4 3
♥ 6
♦ 10 8 6 4 2
♣ EK

Jeg:

Øst ga, ingen i sonen.

Lilliehöök, som satt Øst, åpnet med 1 ruter og jeg sa 1 spar. Anulf hoppet til 3 ruter og før jeg visste ord av det entret makker arenaen med 5 kløver!! Lilliehöök fortsatte med 5 ruter og den syntes jeg det var på tide å belønne med en dobling. Men makker mente noe annet og sa 5 spar! Lilliehöök passet og jeg — ja jeg hadde jo både Ess og Konge i spørrefarven så jeg tok konsekvensen av meldingsforløpet og sa 6 spar. Den var vi alene om og som leserne skjønner satt spar Konge riktig, for ellers hadde det jo ikke vært noe å skrive om.

Det neste spillet mot Anulf—Lilliehöök ga meg et lettere sjokk og det tror jeg sikkert leserne vil forstå når de får høre hva som foregikk:

Øst ga, alle i sonen. Meldingene hadde gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	—	1 ♠	—
1 gr	—	2 ♥	—
—	?		

Som Syd hadde jeg:

♠ K 10 8 3 2
♥ —
♦ Kn 9 6 5
♣ Kn 10 7 4

og fant ut at noe måtte gjøres for motparten var tydelig havnet i en idealkontrakt. 1 spar fra Vest var jo den typiske EFOS-varianten, så jeg hadde sterk mistanke om at han ikke hadde spar. Derfor mente jeg at en gjenåpning av meldingene med en dobling ville være bra. Anulf

passet — makker passet! og Lilliehöök passet. Og der satt jeg og folte at skjegget satt fullstendig fast i postkassen! Jeg kunne jo ikke drømme om at Lilliehöök skulle gå 2 bet! Makker hadde nemlig

♠ D Kn 5 4
♥ E Kn 9 4 3
♦ D 10 3
♣ E

og hadde ikke noe imot å spille 2 hjerter doblet med 1 a 2 honnørstikk hos meg, hvilket han ikke uten grunn kunne vente å finne.

At Storm Herseth også kom i 2 hjerter på Lilliehööks kort, men fikk kontrakten takket være ikke helt godt motspill, gjorde at spillet ga storscore til oss.

Når jeg nå først er inne på reisebride i Stockholm, tar jeg likegodt med 2 uforglemmelige spill fra bykampen Oslo—Stockholm 1956. Oslo hadde sendt bortover et mannsterkt lag fordi bykampen skulle omfatte 2 lag fra hver. Eilif Andersen, Leif Christiansen, Ranik Halle, William Herseth, Ferenz Juszt, Odd Larsson, Bjørn Larsen, Mattis Mathiesen, Knut Skaug og undertegnede. Svenskene, som møtte med et meget sterkt lag, tok ledelsen og holdt hele tiden et lite, men klart forsprang. Før siste runde begynte lå vi 36 poeng under og da ingen tidligere runde hadde gitt mere enn ca. 20 poengs utslag, anså de fleste slaget for avgjort. Men den norske lagkapteinen Ranik Halle mente noe annet. 2 av de norske spillerne, som til stadighet var blitt utplisert av svenskenes EFOS, var så sporty lagspillere at de gikk til Halle og ba om å bli satt ut. Og dermed ommøblerte Halle hele laget, delte makkerparene og stilte opp med 2 nye kombinasjoner. Men ikke nok med det — av taktiske grunner ble f. eks. Bjørn Larsen plassert mot Wohlin osv. Det som kunne gjøres var gjort. Og så startet runden med Halles kategoriske: «Ennå er vi ikke slått!»

I det åpne rommet var det 2 bord. Christiansen—Halle spilte ved det ene bordet og William Herseth og jeg ved det andre bordet. Det varte ikke lenge før vi forsto at det gikk godt for Christiansen—Halle fordi Halles

bertson og Gorenbetonte meldinger. For det annet gir det italienerne anledning til å gi sin nye stjernekombinasjon *Chiaradia—Forquet* en verdifull trening.

Saken er nemlig den at italienerne denne gangen stiller opp med *Avarelli—Belladonna* og *Chiaradia—Forquet* mot USA, mens de mot Syd-Amerika kjører med de samme par-kombinasjonene som i Oslo: *Avarelli—Belladonna, D'Alelio—Chiaradia* og *Forquet—Siniscalco*.

Hva er grunnen til denne overraskende manøvrer?

Offisielt heter det at *Stones* kritikk i Como i første rekke var rettet mot parene *D'Alelio—Chiaradia* og *Forquet—Siniscalco*. For å unngå alle misforståelser blir derfor disse makkerparene splittet mot USA. Italia stiller følgelig opp med bare 4 spillere mot sin hårdeste konkurrent.

Ikke bare er dette trekket egnet til å ta brodden av *Stones* kritikk og insinuasjoner, men det vil jo også være helt overbevisende hvis italienerne med bare 4 spillere i tildels ny oppstilling er istand til atter å vise USA vinterveien. Forsåvidt er det en elegant, taktisk manøvrer av *Perroux* som vi ved siden av englenderen *Corwen* og *Einar Werner* regner som den beste lagleder vi kjenner.

Allikevel tror vi at årsakene ligger dypere. Som *Terence Reese* peker på, var ikke den italienske innsatsen i Oslo av vanlig toppkvalitet. *D'Alelio* er den svakest spilleren på det italienske laget, og med ham som makker fikk ikke *Chiaradia* vist hvilken spiller han i virkeligheten er. *Forquet—Siniscalco* overbeviste heller ikke. Ved å sette *Forquet*, som italienerne regner for sin individuelt sterkeste spiller, sammen med «il professore» *Chiaradia*, skulle vi ta meget feil om ikke *Perroux* har skapt et nytt stjernepar av imponerende kvalitet. Etter vår oppfatning er derfor det italienske laget mot USA det avgjort sterkeste Italia kan stille opp med, og der tror vi hunden ligger begravet når det gjelder endringene i parsammensetningene!

Heldrings første resultat som EBL's generalsekretær har som vi nevnte vært å få istand en treningskamp mot hollenderne, som matcher

16 av sine sterkeste spillere mot italienerne i Scheveningen mandag 2. og tirsdag 3. februar. Hollenderne stiller opp med 4 bylag: Mandag starter Utrechtspillene brødrene *Kaiser* (som representerte Holland i Oslo) sammen med *v. Baarle—Walhout*. Deretter stiller Haag opp med *van Bemmel Suyck* (kjent representasjonsspiller fra førkrigstiden) — *v. d. Werf* og *Boender—Lengyel*. Tirsdag er det Rotterdams tur med det sterke laget *Slavenburg—Polak* og brødrene *Oudshorn* og endelig avslutter Amsterdams stjernespillere *Cuts—Kramer* og *Filarski—Verboog* med en moralsk finale mot italienerne. Italienernes lagoppstilling er ikke kjent, men det er vel temmelig opplagt at den nye kombinasjonen *Chiaradia—Forquet* får prøve seg ganske meget.

Amerikanerne har forberedt seg grundig til årets VM-kamp som jo finner sted på hjemmebane. Det ble tidlig bestemt at de 2 første amerikanske turneringene *Vanderbilt Cup* og *Summer Nationals* skulle legges til grunn for uttagningen. Vant samme lag begge disse turneringer, skulle laget uten videre representere USA. Ble det 2 forskjellige vinnere, skulle disse møtes til en avgjørende kvalifisering over 112 spill hvor selv den minste differanse ville være avgjørende. Da de amerikanske lagene teller 5 deltagere ble det videre bestemt at det seirende lag skulle velge sin sjettemann blant spillerne på den tapende finalists lag.

Som vi ser er disse uttagningsprosesser helt i samsvar med hva f. eks. det amerikanske friidrettsforbundet praktiserer ved olympiske uttagninger. Der har vi flere ganger opplevd at desiderte toppfolk på f. eks. sprinterdistansene er blitt slått ut hårfint eller ved uhell, og derfor ikke er kommet med på sine spesialdistanser, men slik er nå engang amerikanernes syn på uttagning og en ting er iallfall sikker: Det er ingen dårlige spillere som kommer igjennom slike harde uttagningskamper. Så det amerikanske laget som stiller opp i VM er et godt lag. Men om det er *godt nok*, er et annet spørsmål!

Fishbeins lag, som vant *Vanderbilt Cup*, var meget nær ved å vinne og-

så *Summer Nationals* turneringen. Men vinnerne av *Summer Nationals, Rothleins lag*, slo dem to ganger under *Summer Nationals*, og dermed var bordet dekket for en spennende avsluttende uttagningskamp i New York.

De amerikanske bridgelederne som besøkte Oslo under EM hadde tatt med seg ideen med *Bridgerama*. Men de har tydeligvis forbedret den. De sløyfer «glassburet» og kommenterer til gjengjeld spill og meldinger i begge rom når spillet står på tavlen. Og hvilke kapasiteter til kommentarene: *Goren, Becker, Morehead, Solomon, Stayman, von Zedwitz* og englenderen *Meredith!* Intet under at tilskuerrømmet til stadighet var

fullpakket og at tilskuerne gang etter gang holdt ut til kl. 2 om natten, så spennende syntes de det var! Forsøket falt forøvrig så godt ut at amerikanerne bygger et helelektrisk *Bridgerama* til 5000 dollars til VM. Det må bli alle tiders!

Uttagningen ble dramatisk. *Fishbein* vant, men bare med 4 fattige EBL-poeng. Begge lag vant like mange spill og hvis det hadde vært totalscoreberegning, så ville *Rothleins* lag vunnet! Etter norsk målestokk er jo en kamp på 112 spill med bare 4 EBL-poengs differanse en uavgjort kamp. Så seieren hang i en tynn tråd.

La oss ta kampen runde for runde. Tallene forteller ganske meget:

Stillingen etter:	Fishbein:	Rothlein:
Runde I — 28 spill	25	36
Runde II — 56 spill	66	66
Runde III — 84 spill	112	91
Runde IV — 112 spill	147	143

Halvveis i kampen var altså stillingen helt lik! Etter tredje runden så det ut til at *Fishbein* hadde sikret seg den nødvendige ledelsen i den jevne kampen, og med 20 poengs ledelse etter 98 spill så det jo ganske lyst ut. Men den siste halvrunder var fullstendig jordskjelvetbetont! Av de 14 spillene var det 2 storeslemmer, 3 lilleslemmer, 6 utganger og bare 3 partscorespill. Og de fleste av hendene var typiske svingspill. Intet under at en så erfaren spiller som *Lee Hazen* skriver: «Henderne var ville. Vi var dødsens redde». At det nærmest var hellet som reddet *Fishbeins* lag i denne stormrunder, hvor bare direkte spillefeil fra motparten hindret kampen i å bli snudd, tyder ikke bra overfor så nøyaktige og gode meldere som italienerne.

Det seirende laget består av *Harry J. Fishbein, Lee Hazen, Sam Fry, Leonard B. Harmon* og *Ivar Stakgold*. Fra det tapende laget valgte de *Sidney Lazard*, som beskrives som en farverik spiller med mange uventede manøvrer. De tre første er gamle travere av amerikansk ultraklasse, de to neste er unge nyere spillere,

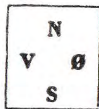
som imidlertid har levert meget gode prøver på god makkerskapsforståelse og godt motspill. *Fishbein, Hazen, Fry* og *Harmon* er New Yorkere, mens *Stakgold* bor i Washington og *Lazard* i New Orleans. Det tapende laget besto av *William Hanna* og *Paul Allinger*, California, *Robert Rothlein* og *Cyrus Neuman* fra Miami og *Lazard*.

Amerikanerne forbereder seg meget grundig. «Vi venter å vinne» sier *Lee Hazen*, som forteller at han vil trene så mye som mulig og ikke bry seg om klager fra klienter før etter at VM-matchen er over.

De amerikanske reporterne skriver allesammen at uttagningen viste en meget høy standard, men det forbausende er at alle de spill som er blitt offentliggjort — og det er ganske mange — viser eksempler på feilspill og feilmeldinger av tildels ganske katastrofal karakter. Vi er ganske overbevist om at italienerne ikke begår slike feil som dem De nå vil bli vidne til:

Hvorledes ville De melde disse kortene?

- ♠ E K D 3
- ♥ D Kn 9
- ♦ D 6 5
- ♣ E K 7

- ♠ Kn 6 4
- ♥ E K 10
- ♦ E 10 9 8 4 2
- ♣ 6

Harmon (Syd) og Stakgold (Nord) hadde følgende meldeserie:

Øst	Syd	Vest	Nord
3 ♣	3 ♦	pass	4 gr
pass	5 ♥	pass	5 gr
pass	6 ♦	pass	7 ♦!?
pass	pass	pass	

Den eneste unnskyldningen for de ville meldingene var at laget ledet med 20 poeng og bare hadde 14 spill igjen. Harmon regnet med at motparten i denne desperate situasjon ville melde like desperat, men der tok han feil, for Lazard (Nord) og Hanna (Syd) hadde et langt bedre meldingsforløp:

Øst	Syd	Vest	Nord
3 ♣	3 ♦	pass	4 ♣
pass	4 ♦	pass	4 gr
pass	5 ♥	pass	5 gr
pass	6 ♦	pass	6 gr

Utspill kløver Dame. Alle følger farve og Nord kommer inn på kløver Konge.

Hvorledes ville De nå legge an spillet? De har 10 toppstikk og det er ganske klart at de resterende 2 stikkene må hentes i ruter. Hvorledes skal ruterfarven behandles?

Det vanlige er jo som kjent å spille på fordelte honnører og ta dobbeltfinesse gjennom Øst. Men før De gjør det, bør De lytte til meldingene og forsøke å peile inn motpartens fordeling.

Hvor mange kort i kløver tror De Øst må ha? Uten toppstyrke i noen farve må han da minst ha 7 stykker for sin 3-åpning. Hvorfor da ikke spille noen runder spar og se hvorledes den farven sitter?

I tredje sparrunde viser Vest re-

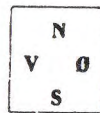
nons, og 3-kløveråpneren er dermed plasert med sannsynligvis minst 11 svarte kort. De har råd til en hjerterrunde også, og da Øst følger farve, er det klart at han må være ytterst kort i ruter. Dermed bortfaller den vanlige normale spillemåte, og De har sikkert spill såfremt ikke Østs singelton i ruter er Kongen!

Liten ruter fra egen hånd mot damen, er spillet. De kan trekke ruter 10 og la den løpe eller De kan bruke ruter Dame i første ruterstikk (og ta med Dem ekstrasyansen at ruter Knekt kan sitte singel hos Øst), for deretter å vinne ved innspill av Vest. Når det er 4 kort tilbake, har blindemann hjerter Ess + ruter Ess, 10, 9. Øst har vist renons på første ruterspill og Vest, som har vist renons både i spar og kløver, må ha enten ruter Konge, Knekt tredje + 1 hjerter eller ruter Konge Knekt + 2 hjerter. Har Vest bare 1 hjerter tilbake, tar spilleren først hjerter Ess og spiller så Vest inn på ruter Knekt. Vest må da spille opp i saks. Har Vest 2 hjerter tilbake, topper bare spilleren ruter, og når han kommer inn på hjerter Ess står den siste ruter.

Lazard tok imidlertid bare to runder spar og kartla derfor ikke sitsen. Han fortsatte med liten ruter fra Damen, og da var slaget tapt. Gale meldinger ved det første bordet og svakt spill ved det andre bord, må nødvendigvis bli konklusjonen.

Ikke å havne i en slem som denne, betyr ganske sikkert tapt spill mot italienerne:

- ♠ x x
- ♥ K 10 x x
- ♦ K D x x
- ♣ K D x

- ♠ E K x x
- ♥ x
- ♦ E Kn 10
- ♣ x x
- ♣ E x x

Som Vest passåpnet Fishbein (!) og Sam Fry åpnet med 1 ruter. Nå svarte Fishbein bare 1 hjerter og Fry sa 1 spar. 3 grand fra Fishbein avsluttet meldingene. Ved det andre bordet ble det selvfølgelig meldt 6 ruter på følgende enkle måte:

1 ♦	1 ♠
1 gr	3 ♣
3 gr	4 ♦
5 ♣	6 ♦

og selv om Fishbein er kjent som en ytterst solid åpner, må han ta ansvaret for at slemmen ikke ble nådd.

I den avgjørende tredje runden hadde ledelsen vekslet fra spill til spill inntil Fishbeins lag rykket fra på nedenstående spill. Det skyldtes først og fremst utspillet fra denne hånden:

- ♠ 10 5 4
- ♥ 9 4
- ♦ K 8 6 2
- ♣ D Kn 10 6

De sitter Vest og motparten fyker opp i slem etter følgende meldinger:

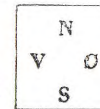
- Nord Syd
1 ♣	1 ♠
3 ♠	6 ♠

Hva ville De spille ut? Blindemann har åpnet med kløver og ellers er det jo tydelig at motparten har satset hardt på slem.

Alt annet enn kløver Dame ut better slemmen! Men kløver Dame kom ut, og nå spilte Lee Hazen sine kort meget godt:

- ♠ E K 2
- ♥ D Kn 7
- ♦ 5 3
- ♣ E K 9 8 4

- ♠ 10 5 4
- ♥ 9 4
- ♦ K 8 6 2
- ♣ D Kn 10 6

- ♠ 9 7
- ♥ K 10 6 5 3
- ♦ D 10 9 7 4
- ♣ 2

- ♠ D Kn 8 6 3
- ♥ E 8 2
- ♦ E Kn
- ♣ 7 5 3

Hazen stakk med kløver Ess, trakk ut trumfen i tre runder og spilte kløver 7. Vest dekket med kløver Knekt, og Hazen lot ham beholde stikket*.)

Nå var resten opplagt i og med at hjerterfinessen holdt.

Det spiller ingen rolle om Vest ikke dekker annet kløverspill. Da mister ikke Hazen noe kløverstikk, godspiller femte kløver ved stjeling og

*) Hazens kløverbehandling er nøyaktig den samme som Astrid Svendsens i damebykampen Oslo—Trondheim (se nr. 4, side 118). Interessant at dette poenget forekommer i representative kamper med så kort mellomrom.

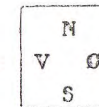
spiller seg inn på hjerter Dame, Kn. mens han enda har ruter Ess i behold. På femte kløver forsvinner ruter Knekt og Hazen taper bare 1 hjerterstikk.

At «forsterkningen» Lazard bare fikk 10 stikk i 4 sparkontrakt er iallfall 1 stikk for lite.

Den angivelige høye standard i meldinger og spill forekom iallfall ikke i dette spillet:

- ♠ E 10 8 5
- ♥ E 9 7 4
- ♦ 7 4 3
- ♣ 7 2

- ♠ D 4
- ♥ Kn 8 6
- ♦ E K Kn 9
- ♣ 10 8 6 4

- ♠ Kn 9 7 6 2
- ♥ D 10 3 2
- ♦ 6
- ♣ E D Kn

- ♠ K 3
- ♥ K 5
- ♦ D 10 8 5 2
- ♣ K 9 5 3

Ved et ene bordet åpnet Fishbein i tredjehånd som Vest med 1 ruter og Fry meldte 1 spar som Øst. Alle passet.

Rothlein starter med hjerter Konge fra Syd. Og tre runder hjerter ga Syd en stjeling.

Men da Nord i tredje ruterspill returnerte hjerter 4 leste Rothlein dette som Lavinthal og skiftet til kløver*.)

Dette gale motspill ga Sam Fry en sjanse som han utnyttet elegant. Han stakk med kløver Dame, tok sine to toppstikk i ruter og kastet kløver Knekt. Så stjal han en ruter, innkasserte kløver Ess og fortsatte med hjerter 10.

Rothlein stjal med spar Konge. Nord og Øst hadde nå hver bare 4 spar igjen og da Rothlein spilte ruter, stjal Nord, men Øst stjal over. Liten spar til Damen ble stukket av Nord med Esset og nå hadde Fry en sikker trumfsaks og fikk resten.

Neumans motspill var ikke godt.

*) Enig Halle, atter igjen en Lavinthalmissforståelse! Vi skal imidlertid komme tilbake til hvem som har feilen — Lavinthal eller Neuman som satt Nord.

Med sine verdiløse kort i ruter og hjertes skulle han iallfall advare makker mot å skifte til kløver. Derfor skulle han returnert hjertes 7 og dermed be om ruter. All den stund *Rothlein* kan se de 7 høyeste ruterne hos seg og blindemann, ville det være innlysende at makker ikke hadde noe i kløver, og da ville han aldri rørt denne farven. Ruter tilbake vil gi forsvarerne minst 1 stikk til (det hadde betydning 1 matchpoeng) og det er slett ikke sikkert at Fry hadde vunnet, for hvis han spiller på kløverfinesse idet han leser hjertes 7 som bønn om ruterskift p.g.a. ruter Dame hos Nord — så er han bet! Og det betyr 4 — fire — poeng nett-opp i denne kampen! Med scoren i lommen ville det betydning seier!

La oss imidlertid se hva som skjedde ved det andre bordet: Der åpnet *Lazard* som Øst med 1 spar. Det var ingen psykisk åpning for *Lazard*—Hanna bruker så lette åpninger! Hanna svarte 2 ruter og allerede nå begynte tilskuerne høylytt å spørre hvor i all verden de ville havne. *Lazard* svarte 2 hjertes og Hanna meldte 2 grand som ble kontrakten.

Sheimvold som har referert spillet mener at det var en brukbar kontrakt, og fremhever at spillerne iallfall har prøvet 3 farver for om mulig å finne tilspasing.

Harmon åpnet med hjertes 4 og *Stakgold* kom inn på Kongen. Han skiftet til ruter 8 for å bryte forbindelseene. Så langt er alt vel.

Hanna var ikke begeistret for å miste sin eneste sikre innkomst på et så tidlig tidspunkt, men stakk opp med ruter Konge og knep kløver. *Stakgold* lasjerte korrekt og Hanna spilte liten hjertes mot *Knekten* som fikk beholde stikket. Ny kløverfinesse, men denne gang stakk *Stakgold* med Kongen.

Hvis forsvarer nå tar to toppstikk i spar og fortsetter med 3 ganger hjertes er Hanna solgt, men *Stakgold* fortsatte med ruter og denne gangen knep Hanna med ruter Kn. Hanna fortsatte med hjertes og fremdeles kan kontrakten betes. *Harmon* stakk med *Esset* og spørsmålet er hva han nå skal returnere.

Spiller han ruter, gir han riktignok bordet et ekstra stikk, men blokaden i kløver hindrer Hanna i å vinne sin kontrakt. *Harmon* lot seg imidlertid forlede av at makkeren hadde spilt ruter 8 i første stikk og returnerte spar. Dermed sto kontrakten.

Tenk om *Harmon* og *Stakgold* hadde kjent *Helge Vinjes* Norske Fordelingssignaler? *Da hadde beten gitt seg selv!!*

Altså: *Stakgold* kommer inn på første hjertespill og skifter til ruter. Nords avkast viser ujevnt antall — ergo må Vest ha 6 eller 4 ruter. Men etter meldingene er 6-kortfarve usannsynlig.

Så følger kløverfinessen som holder og hjertespartillet til *Knekten*. Og så kommer *Stakgold* inn på kløver Konge. Hva vet han nå?

Han vet med sikkerhet at Vest må ha 8 kort i ruter og kløver og at han følgelig bare har 5 edle kort. Disse må etter meldingene sitte fordelt 3—2, for med 4—1 sits ville jo kontrakten selvsagt gått i spar eller hjertes.

Ergo kan han ved å fri seg ved å spille spar Konge (!), gjøre *Vests* kort verdiløse, og overlate sluttspillet til Nord og Øst. Da må Øst i tilfelle lese motsitsen riktig og spille liten spar i tredje sparspill for å unngå 2 betes.

Jo mere vi ser av motspill, desto mer begeistret blir vi for *Vinjes* fordelingssignaler!

Og tilslutt noterer vi med interesse at det amerikanske laget har skrevet meget elskverdig til italienerne og ønsket dem hjertelig velkommen til New York. Det er jo en flott gest av amerikanerne og det forteller jo ikke så rent lite om hva amerikanerne mener om *Stones* opptreden i Como i fjor. (Etter skriftlig klage fra *EBL* er forresten *Stone* midlertidig diskvalifisert fra internasjonal representasjonsbridge — en avgjørelse som dog er noe omtvistet). Italienerne har svart meget høflig. Det er derfor all grunn til å tro at årets VM-kamp vil bli spilt i den samme cordiale og hyggelige tonen som alltid før internessoet i Como fant sted.

Bjørn Larsen's mening om:

Det bridgespillere snakker om

Det er jo alminnelig kjent at tonen mellom amerikanerne og italienerne ikke var den beste under det siste verdensmesterskapet. Vi skulle tro at det beste var å glemme dette siden det nå er et år siden, og vi står umiddelbart foran et nytt møte mellom Italia—USA.

Men det mener i hvert fall ikke nederlenderen *Filarski*. Han var — forsåvidt med rette — misfornøyd med et referat som den amerikanske deltakeren *Becker* hadde i *The Bridge World*. *Filarski* forsøkte seg med en kommentar til dette referatet og sendte dette til *The Bridge World* som tydeligvis ikke har vist noen særlig interesse for å ta inn dette. Men *Filarski* gir seg ikke — han er jo ikke akkurat av det slaget. Og nå har han for sikkerhets skyld — med *E.B.L.s* bistand — sendt sin kommentar rundt hele Europa. Her er spillet det dreier seg om:

♠ K 9 7 6	♠ E
♥ Kn 2	♥ 4
♦ E D 8 7 3	♦ 10 9 5 4
♣ K 2	♣ D Kn 9
♠ D Kn 10	♠ E
5 4 3	♥ 4
♥ E 10 9 6	♦ 10 9 5 4
♦ —	♣ D Kn 9
♣ 10 6 4	8 7 5 3
	♠ 8 2
	♥ K D 8 7 5 3
	♦ K Kn 6 2
	♣ E

Vest	Nord	Øst	Syd
<i>Forquet</i>	<i>Stone</i>	<i>Siniscalco</i>	<i>Roth</i>
2 ♠	pass	3 ♣	3 ♥
pass	4 ♥	pass rundt	

Mr. Becker skriver: «*Forquet* startet med spar Dame og *Roth* regnet ganske riktig med at Vest ikke kunne ha *Esset*. Fra Nord ble derfor lagt liten spar og *Siniscalco* måtte legge på sitt single *Ess*. *Siniscalco* tok seg nå en lang pause for å finne ut hva han skulle returnere. Hans tenkepause resulterte i at ruter ble returnert og denne trumfet *Forquet*. Nå fulgte spar *Knekt* som *Siniscalco* kunne stikke med sin single trumf og ennå en ruter ble trumfet av *Forquet*, som dessuten også måtte få for sitt trumf *Ess* — slik at det ble 2 betes ÷ 200.

Ruterreturen av *Siniscalco* i annet stikk var meget ekstraordinær. Det mere naturlige kløverspill synes å by på minst like gode sjanser til å bete kontrakten. For det første kan Vest like gjerne være renons i kløver som i ruter (øst kan se 9 kort i hver farve), og dessuten er det en mulighet for at Vest har kløver *Ess*

Ved det andre bordet endte det italienske nord-syd paret også i 4 hjertes etter en meget komplisert meldeserie Utspillet var det samme, men den amerikanske øst valgte å returnere kløver i annet stikk, hvoretter sørvant sin kontrakt + 620».

Til dette referatet har så *Mr. Filarski* følgende bemerkninger å komme med:

a) *Siniscalco* tok ingen lang tenkepause. Spillet forekom i lukket rom. Jeg var assistent, og min stol var plassert mellom Vest og Nord slik at jeg kunne se *Vests* kort meget godt.

Etter at Øst hadde tatt for spar Ess, var jeg (som kjente Vests kort) meget interessert i hvorvidt Siniscalco kunne finne ruterreturen og hvor lang tid han ville bruke på det.

Det hendte ikke noe spesielt og Siniscalco — som utelukkende så i sine egne kort, brukte høyden 10 sekunder til å finne ut at han skulle returnere ruter. Den tenkepausehistorien må derfor bero på en erindringsfeil fra en av spillerne — eller fra Mr. Becker selv.

b) Det er mange logiske grunner for Østs motspill. Hvis Vest var rejons i kløver ville han ikke starte med spar Dame, dessuten ville det bety at Sør satt med Ess, 10, 6, 4 i kløver og da ville han ikke være så interessert i å ta del i meldingsforløpet på 3-trinnet. Videre, hvis Vest har kløver Ess single eller double ville han ha spilt det ut, eller med kløver Ess xx ville han ha støttet fargen.

c) Bruken av frasene «lang tenkepause» og «ekstraordinært tilbake-spill i ruter», viser etter min oppfatning årsaken til at atmosfæren ikke var som den burde være i et møte mellom USA og Europa.

d) Bridge Worlds lesere ville ha forstått bedre hva som skjedde ved det andre bordet hvis Mr. Becker hadde fortalt dem at Nord hadde meldt ruter og at Sør støttet fargen — men at den amerikanske Øst likevel returnerte kløver i annet stikk!

e) Jeg må legge til at det var alminnelig oppfatning blant samtlige tilskuere at de amerikanske spillerne langt fra oppførte seg slik at de hadde noen grunn til å kritisere italienerne. Spesielt hadde noen av de amerikanske spillerne for vane å stirre på sin makker og sine motstandere når de skulle ta en vanskelig avgjørelse — en praksis som ikke er godkjent i Europa, men som ser ut til å være en del av spillet i Amerika. For eksempel i spill nr. 39 fisket en av de amerikanske spillerne ruter Dame når det var 9-regel, og han hadde ikke råd til å tape noe stikk i fargen.

Normalt spill? Ja, men ikke etter å ha stirret på samtlige spillere ved bordet en to-tre ganger, ja sogar også på assistenten.

La meg slutte her. Jeg er ingen italiener, bare en nøytral tilskuer ved en god kamp, som imidlertid hverken var hyggelig eller sporty.»

Jo, Filarski har nok rett — kanskje unntatt det siste avsnittet. For nøytral er han ikke, uten at jeg skal komme nærmere inn på det.

Filarski er forøvrig et fremtredende medlem i det nederlandske bridgeforbundet. I de tre første dagene i februar skal det i Amsterdam foregå en landskamp mellom Nederland og Italia som stiller opp med sine verdensmestre.

— ◇ —

For å gå over litt til våre hjemlige jaktmarker, er det Norgesmesterskapet for lag jeg sikter til. Her kunne det også være plass for litt mer hygge, ikke akkurat selskapelighet, men likevel: Det minste vertskapet kunne gjøre var å servere en kopp kaffe og et wienerbrød eller et smørbrød på sine gjester som vanligvis har reist 10—15 mil. Det er ikke noe særlig hyggelig rykte å få «at nei der, der ble vi puttet inn i et iskaldt lokale, og det var snaut nok noen som sa adjø da kampen var ferdig».

— ◇ —

Til slutt et spill. Det er forøvrig fra interkretsserien Bergen—Oslo—Rogaland—Trondheim, og er ikke av de store, men likevel av de som teller:

♠ Kn 10 9 2		♠ E 7 6 3
♥ E 10 9		♥ K D 8 7 6
♦ E 10 2		♦ Kn 5
♣ 8 5 4		♣ Kn 2
♠ D 8 5 4	N V ♣ S	♠ E 7 6 3
♥ Kn 2		♥ K D 8 7 6
♦ D 8 7		♦ Kn 5
♣ D 9 7 3		♣ Kn 2
♠ K		
♦ 5 4 3		
♥ K 9 6 4 3		
♣ E K 10 6		

Syd åpnet med 1 ruter, Nord 1 spar, Syd 2 kløver, Nord 2 ruter og pass rundt. Det var idealkontrakten og det er slett ikke alltid man havner i den.

Motspillet var prima. Vest startet med hjertet Knekt, Nord tok Esset

og forsøkte seg med liten spar. Men Øst tok Esset, innkasserte deretter sine to hjertestikk og spilte seg fri med liten kløver.

Syd tok kløver Ess og ga seg så til å tenke. Motparten har fått tre stikk og skal nå bare ha to til. Han fant ut at det beste var å spille to ganger trumf og deretter tre ganger kløver. Da ville han vinne med ruterne 3—2 og med kløveren 3—3 eller hvis den motspiller som kom inn på kløver ikke hadde den siste trumfen.

Men det var Vest som kom inn på tredje kløver og han tok ut Nord's siste trumf med ruter Dame og tok beten med sitt neste kløverstikk.

Det går like ille om Syd forsøker seg med tre ganger kløver før han trumfer. Vest er da inne på tredje kløver og spiller sin siste kløver. Nord må trumfe og Øst trumfer over.

Men spillet er uhyre enkelt å vinne. Da Øst er inne og spiller kløver skal Syd ganske enkelt legge liten kløver og la motparten få dette stikket også.

Det er det samme hva Vest da returnerer. Syd får stikket, spiller to ganger trumf og deretter kløvene. Hva som enn skjer må Syd få dekket sin kløver med Nord's gjenværende trumf.

♠♥♦♣♠♥♦♠♥♦♠♥♣

Fra side 33.

Vår løsning lød: Kontrakten er i havn hvis Syd enten får godspilt 3 sparstikk eller 3 kløverstikk uten at Vest kommer inn. Syd har ingen holddepunkter for hvordan de sorte Kongene er fordelt, og det avgjørende for spilleføringen må da være at kløverfargen helt sikkert gir 3 stikk, mens 3 stikk i spar er avhengig av at fargen sitter rundt. Syd skal bare ikke ta kløverfinessen. Han skal slå Esset for å få med seg den lille ekstraspjansse at Vest har Kongen singel. Faller ikke Kongen, fortsetter Syd med Damen i håp om at det er Øst som kommer inn.

Den riktige spilleføring er:

Kontrakten står hvis spar Konge

Tritt FORUM

Chris. Brække:

Flere tanker omkring meldeoppgaver

Etter å lest Knut Withs artikkel i forrige nummer fikk jeg lyst til å spinne litt videre på den tråden han tok opp.

Som den interesserte leser vil huske ga With en del eksempler på hvorledes et meldeproblem kan bedømmes forskjellig av forskjellige juryer. Han hadde til og med funnet en oppgave som var tatt med to ganger i Examensforhøret i Bridgetidningen med stikk motsatte svar, riktignok med noen års mellomrom. Her var det nok mange som frydet seg og tenkte at Jannersten hadde gått ordentlig i vannet.

Men i og for seg er ikke dette siste tilfellet så oppsiktsvekkende. Heldigvis — får vi vel si — er bridgen dynamisk. Det er ikke alltid nok å slå opp i Midsem, utviklingen har ført med seg at mange situasjoner vurderes annerledes i dag og i ekstreme tilfelle at meldingene helt har

sitter singel på en eller annen av hendene eller kløver Konge i saks. Syd skal derfor først slå spar Ess for å få med seg denne lille ekstraspjansen, og hvis ikke det fører frem, ta finessen i kløver. Denne vinnerspansen blir nødvendigvis noe større, fordi man her får forsøkt to farger.

For første gang kom det ikke inn noen riktig løsning fra leserne. Den ene av Problemklubbens redaktører var meget fornøyd med dette, for han løste nemlig problemet da spillet forekom slik som anført i feilanalysen.

skiftet karakter. I de siste årene har vi således opplevd at redobling i forskjellige posisjoner er gått over til å vise svakhet i stedet for styrke, og vi er vel omsider i ferd med å adoptere uvanlige grandmeldinger.

La meg også ta med den aller siste systemforandringen, som etter sigende holder på å slå igjennom i det store utland. I meldeserien

1 ♠ 2 ♠
3 ♣

oppfatter vi i dag 3 spar som en oppfordring til makker om å legge på til utgang med maksimum. Dette må imidlertid være dårlig økonomi. Åpneren har jo bestandig en minst like god melding i 2 grand eller en søkemelding i en av sidefarvene. Når bare dette blir alminnelig erkjent kommer alle til å bruke 3 spar som en forsiktig sperremelding, på noe sânt som

♠ K 10 8 6 4
♥ 7 5
♦ D Kn 5
♣ E 9

Makker og jeg begynte iallfall i går.

For å spare plassen vil heller ikke jeg gå nærmere inn på de to meldesituasjonene hvor de danske eksperter hadde en så avvikende oppfatning fra Arbeiderbladets og Bridge Worlds løsninger. Men det må være meg tillatt å bemerke at et dommerkollegium hvor hele 17 av 31 dobler en åpningsmelding på 4 hjerter med

♠ 8
♥ ED 9 7
♦ 9 6 4 3
♣ E Kn 4 2

synes å mangle den nødvendige tyngde. Man må ellers gå ut fra at de 17 spiller med sine koner og har dressert dem til å overlate alle avgjørelser til far.

Nå er jeg pinlig klar over at denne litt beske kritikk av de gode dansker burde kommet fra et annet og mer kompetent hold, ikke minst fordi jeg selv holdt på samme gale hest som danskene i den andre oppgaven, den som i sin tid sto i Arbeiderbladet. Men det er nødvendig for sammen-

hengen å ta den med, fordi den leder frem til poenget.

Jeg er nemlig overbevist om at kritikken mot meldeoppgavene ville forstumme hvis vi slapp å se tvilsomme — for ikke å si gale — løsninger få toppscore i konkurransene. Kritikken er jo ikke rettet mot selve oppgaveformen, men mot de nokså tilfældige resultatene.

Og jeg er videre overbevist om at den beste og sikreste bedømmelsesmåten er å la 3—4 skolerte eksperter treffe sitt valg etter å ha diskutert oppgavene med hverandre og — ikke å forglemme — med problemforfatteren. La derfor dette være mitt råd til redaktøren:

Prøv deg aldri med et «panel» av mer eller mindre anerkjente eksperter, som får seg forelagt oppgavene på samme måte som løserne og besvarer dem uavhengig av hverandre. Da vil du nemlig rett som det er oppleve at en god variant blir bortdømt.

For selv de beste kan feile. Og med de beste mener jeg her de aller beste. Se bare hva Moreheads «panel» i Bridge World presterte for noen måneder siden:

Med Nord-Syd i sonen gikk meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 gr	pass
2 ♦	pass	?	

Hva skal Syd melde med

♠ ED 5
♥ Kn 3
♦ D 9 8 6
♣ 9 6 4 3

Hele 31 Life Masters med Fishbein og Silidor i spissen meldte 3 ruter, mens bare 12 valgte 2 spar. Likevel mener Morehead — og undertegnede, hvis det har noen interesse — at 2 spar er en langt mer konstruktiv melding, som flertallet simpelthen må ha oversett. For Syd har jo allerede sagt fra at han ikke har noen meldbar sparfarve. 2 spar kan derfor umulig bety annet enn at han har maksimum for grandmeldingen, ruter tilpasning (honor fjerde) og resten av honnørstyrken konsentrert i spar. Eller hur?

BYKAMPEN

OSLO - STOCKHOLM

HENNING RIISE

Bykampen mot Stockholm ga norsk seier. I sitt referat er Henning Riise prisverdig beskjedent, men den norske laglederen Aasmund Engen forteller at Lilliehöök i sin tale på avslutningsfesten spesielt ga sin anerkjennelse til de to unge debutantene for deres gode innsats. Schröder—Nielsen og Magnussen spilte også en stor kamp og ga ved sin erfaring og rutine det norske laget solid tyngde. Det er all grunn til å gratulere Kretsstyret i Oslo med den vellykte uttagningen og laget med den pene seieren over Stockholm.

Runde for runde utviklet kampen seg slik:

Antall spill:	Oslo	Stockholm
12	15	14
24	25	23
36	35	39
48	52	56

Slik var stillingen lørdag aften. Starten var virkelig god. Bare 4 poengs differanse i en så jevn kamp ga grunn til en viss optimisme. Stockholm hadde hatt alle sine spillere (Anulf—Lilliehöök, Helmann—Danielsson, Erwall—Stockenberg og Wicklund—Lindwall) i aksjon i 24 spill hver. Det samme ble tilfellet søndag hvor kampen utviklet seg slik:

Antall spill:	Oslo	Stockholm
60	65	71
72	75	90
84	107!	94!
96	123	101

Og så gir vi ordet til Henning Riise:

«Har dere lest noe EFOS gutter»,

var Schröder Niensens inkvisitoriske spørsmål til min makker og meg såsnart vi vel var installert på Stockholmstoget fredag aften. Humøret og stemningen hadde vært helt upåklagelig inntil dette øyeblikk, men på mitt delvise og Engbretsens absolutte benektende svar, bleknet han merkbart, dukket omgående ned i sin kuffert og halte triumferende frem den svenske EFOS-boken. Etter 1 times forelesning og ditto eksaminering, lysnet Schröder synlig til igjen, og tilliten var atter gjenopprettet.

Bykampen ble spilt på det nye moderne Stockholmshotellet «Hotel Palace» hvor de norske spillerne også var innkvartert, og hvor vi stortrivdes. I denne forbindelse bør vårt hyggelige vertskap Pelle Nygren og hans sjarmerende frue nevnes fordi de gjorde alt for at det norske laget skulle trives. I det hele tatt vil jeg gjerne slå fast at svenskene gjorde oppholdet til en stor opplevelse og et godt minne for oss.

En vurdering og kritikk av bykampen er ikke så lett å gi når man selv har deltatt i den, men noen synspunkter kan kanskje fremheves:

Meldeteknisk lå svenskene etter min mening klart foran når det gjaldt de fordelingspregede korttypene hvor kortene ikke passer sammen og det derfor gjelder å stoppe i tide. Ellers var inntrykket at håndtypene i matchen stort sett passet Acoll bra. Vi slapp unna de lumske minorslemmene etter grandåpning med 4—4 tilpasning hvor vi altfor lett stopper i 3 grand, men hvor EFOS gjennom sine spesielle søkemeldinger uten vanskeligheter havner i slem.

Spilleføringen var jevnt god hos

begge lag, særlig er jo Schröder og Magnus noen trollmenn når det gjelder å ro i land hårdmeldte kontrakter. Svenskenes gjennomførte sikre stil førte til at de ikke hadde et eneste direkte katastrofespill. Den største sving i vår favor var et spill hvor Oslo meldte lilleslem, mens Stockholm stoppet i utgang. Oslo hadde derimot 3—4 direkte brølere (1 grand dobbel med 5 bet og 6 spar med 1 bet i stedet for 6 hjerter som står, er ikke bra).

Smådifferansene gikk derimot stort sett i Oslos favor. Av matchens 96 spill var det hele 22 som ga 1 poengs utslag. Oslo vant 18 og Stockholm 4. Selvfølgelig kan dette bero på at svenskene spiller *enda* mere safe på kontraktene enn vi gjør, og heller konsentrerer seg om de store spillene. Men i såvidt hård og lang match spiller utvilsomt ekstrastikkene en ikke ubetydelig rolle.

Summa summarum tror jeg begge lag holdt en relativ lav feilprosent. Om det var en velspilt match tør jeg ikke ha noen begrunnet mening om, men dårlig var den iallfall neppe. Det er hyggelig å konstatere at alle våre motstandere spilte en gjennomført fair og sympatisk bridge. Hva det norske laget angår kunne samholdet neppe vært bedre og vår utmerkede lagleder, Aasmund Engen har også sin andel i det gode resultatet.

Her er noen av spillene:

Øst-Vest i sonen. Nord har gitt.

♠ K 7 5	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S
N				
V Ø				
S				
♥ D 10 6				
♦ K 9 8 7 6				
♣ 6 4				
♠ D 5				
♥ Kn 8 3				
♦ Kn 6 2				
♣ D 8 7 5 3				

Hvor Oslo satt N-S gikk meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	1 ♥	2 ♦	dobl.
pass	2 ♥	pass	pass
3 ♦!	pass	pass	3 ♥
pass	pass	pass	

Syd spilte ut ruter 2 som ble stjå-

let av Øst. Han spilte spar til Kongen, som Nord stakk. Spar tilbake brakte Syd inn på Damen, og nå kom ruter Knekt. Vest la Kongen, Nord brukte Esset og Øst stjal igjen. Han fortsatte med spar 9, Syd kastet sin siste ruter og Nord tok stikket. Ruter tilbake ble stukket av Øst med hjerter 7, men Syd stakk over med hjerter 8. Kløver til Nord's Ess og mer ruter. Nå brukte Øst trumf Ess og spilte liten trumf. Nord kom inn på sin single trumfkonge og ga fremdeles ruter tilbake så Syd måtte få stikk for sin trumfknekt! Resultat 3 bet.

Ved det andre bordet haite Schröder i land 3 hjerter etter utspill av spar Dame.

I neste spill fikk Danielsson hjem 2 grand ved nydelig spillføring:

♠ E 8 3
♥ K D 6 2
♦ E K 9 5
♣ 10 5

♠ D 10 4
♥ 10 9 4
♦ 8 6 2
♣ K Kn 6 2

Meldinger:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♣	dobl.	pass	1 gr
pass	2 gr	pass	pass
pass			

Utspillet var spar 2. Danielsson stakk Østs Knekt med Damen. Liten hjerter til Kongen som beholdt stikket. Så kom Ess og Kongen i ruter og kløver 10 som fikk løpe. Vest kom inn og var innspilt. Han fridde seg med hjerter Ess og mere hjerter. Danielsson tok også for blindemanns fjerde hjerter og spilte så spar Ess og mer spar. Vest kom inn påny og måtte gi Danielsson det åttende stikket i kløver.

Ved det andre bordet gikk Oslo bet i samme kontrakt.

En slem som ikke ble meldt ved noen av bordene var denne:

Øst har gitt. Ingen i sonen:

♠ Kn 9 8 7	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ E K D
N					
V Ø					
S					
6 3	10 4 2				
♥ D 7 4	♦ K 6				
♦ 10 6 2	♦ K 7 4				
♣ 5	♣ 4 3				
	♠ 5				
	♥ Ess 10 9 8 2				
	♦ E 5 3				
	♣ E 9 8 7				

Bord 1. Stockholm Nord—Syd.

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	dobl.	2 ♣!	dobl.
2 ♠	3 ♥	3 ♣	4 ♥
4 ♠	dobl.	pass	pass
pass			

2 bet. Stockholm + 300.

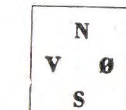
Bord 2. Oslo Nord—Syd.

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	dobl.	4 ♠	5 ♣
5 ♠	dobl.	pass	pass
pass			

3 bet. Oslo + 500.

Matchens aller siste «bricka» bød på bykampens eneste syver som naturligvis ble meldt ved begge bord:

♣ 10 5 4
♥ K 6
♦ E K D 7 2
♣ E 7 5

♠ E K D 9 3 2
♥ E D 5 3
♦ —
♣ K 5 2

Oslo meldte:

Nord	Syd
1 ♦	2 ♠
3 ♦	3 ♥
3 ♠	4 ♠
4 gr	5 gr
6 ♥	7 ♠

mens Stockholm gjorde veien kortere:

Nord Syd
1 gr 2 ♣
3 ♣ 7 ♠

Tilslutt et av Schröder-Nielsens gode spill:

♠ E 9 6 4 2	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ D Kn 8 7
N					
V Ø					
S					
♥ D 5	♥ E Kn 6 3				
♦ K 7 3	♦ E 9 6 4				
♣ E K 4	♣ 6				
♠ 5 3					
♥ 9 8 2					
♦ 10 5 2					
♣ D Kn 10 8 2					
♠ K 10					
♥ K 10 7 4					
♦ D Kn 8					
♣ 9 7 5 3					

Schröder spiller 3 grand som Syd. Utspillet er kløver Dame. Schröder stikker på bordet og spiller liten spar og *kniper med tieren* som holder! Så kom spar Konge og liten ruter til Kongen. Øst stikker og fortsetter med ruter. Schröder kommer inn og returnerer ruter. Schröder fortsetter med kløver til Kongen og tar for spar Ess. Vest kaster en kløver. Schröder spiller så Vest inn i kløver. Han må tilslutt spille hjerter og Schröder får de to siste hjerterstikkene. Nesten synd at Vest ikke satt med hjerter Knekt!

Vi ER
dessverre utsolgt!

**William B. Herseths
Oslosystemet i
moderne Vienna**

er nå utsolgt

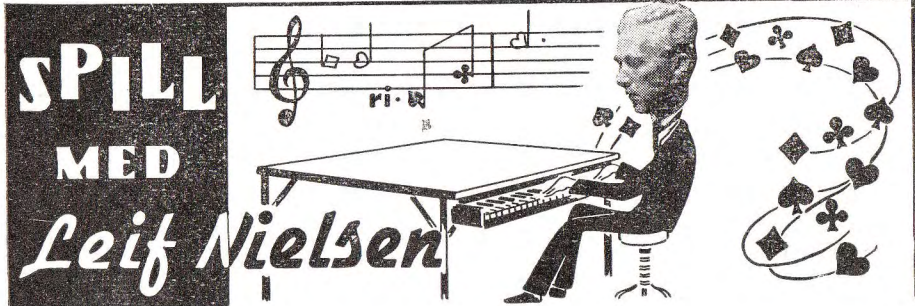
Interesserte viennaspillere
henvises til *Herseths*:

Vienna-leksikon

Pris kr. 3,50 portfritt fra

BRIDGEFORLAGET

Frognerveien 28,
Oslo.

EM-kamp nr. 5: Norge—Finland.

Kampens gang:

Stillingen	Norge	Finland
etter 5 spill	4	2
» 10 »	11	8
» 15 »	14	10
» 20 »	15	28
» 25 »	19	40
» 30 »	32	42
» 35 »	34	48
» 40 »	42	50

I 1. runde spilte Christiansen—Halle og Johansen—Larsen, i 2. runde L. og P. Nielsen og Johansen—Larsen.

♠ ♥ ♦ ♣

Denne kamp var for oss en av de ergerligste, vi tapte 42—50, men bare ett spill (se senere) ville være nok til å snu kampen til seier for oss. Det var mange morsomme spill, og presisjon i meldinger og spill kunne skaffet mange poeng.

Allerede spill 1 var interessant. Ingen i faresonen. Giver: Nord.

♠ 9		♠ 6 4 2
♥ 7 3 2		
♦ Kn 10 3 2		
♣ E 8 6 5 2		
♠ K Kn 8 7		
5 3		
♥ K		♥ Kn 10 8 5
♦ 8 6 5		♦ K 9 4
♣ D Kn 7		♣ 10 9 3

♠ ED 10	
♥ ED 9 6 4	
♦ ED 7	
♣ K 4	

De norske på Nord-Syd meldte:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	2 ♣	2 ♠
pass	pass	2 gr	pass
3 ♣	pass	3 gr	

Finnene meldte:

pass	pass	1 ♥	1 ♠
pass	pass	2 gr	pass
3 gr			

Kontrakten ble altså den samme og med Syd som spiller. Det første merkelige var at ingen kom i 4 hjerter, hvor man kan få 12 stikk ved heldig spill. La oss si kløver Dame blir spilt ut, Syd tar stikken, spiller spar Ess og stjeler en spar, ruterfinessen tas (eventuelt 2 ganger), så spilles hjerter Ess (dette er riktig ikke bare fordi Kongen sitter singel), 3. gang ruter, kløver til Esset og tilbake til trumf, siste spar stjeles og Syd har bare trumf igjen, det samme har Øst, og når det nå spilles et kort fra Nord må Øst bruke hjerter 10, dette stikk får han beholde, og nå er resten Syds.

Nå måtte begge Syd'ene slite med 3 grand, begge Vest'er spilte ut spar og begge Syd'er gikk løs på ruterfargen, det siste synes jeg også er litt rart, riktignok er ruterfargen tettere, men vi har 8 hjerter sammen, endog 5 på den ene hånd, så jeg mener det er riktigere å prøve hjerterfargen først (men det kan diskuteres). Resultatet ble i allefall at Norge gikk 1 bet. Syd prøvde å sette Vest inn med spar etter å ha fått 7 stikk, slik at han i sluttspillet skulle få 2 hjerterstikk. Dette

hadde også gått hvis Vest hadde hatt Konge x i hjerter. Den finske Syd tok senere i spillet hjerterfargen og gikk 2 bet, så vi vant altså 1 poeng på spillet, og det skal vi ikke klage på.

Det neste spillet viser bare at et lite, tilsynelatende ubetydelig kort kan lage poeng (i dette tilfelle 3) i en liten delkontrakt.

♠ E Kn 8 6		♠ K 5 4 3
♥ 8 6		♥ Kn 5
♦ Kn 10 9 6 4 3		♦ EK
♣ 3		♣ E Kn 9 5 2

♠ 10 9 7		♠ D 2
♥ D 7 4		♥ EK 10 9 3 2
♦ D 7 5		♦ 8 2
♣ K 10 8 4		♣ D 7 6

N	Ø
V	Ø
S	

Syd gir, Øst-Vest i faresonen. Kontrakten var ved begge bord 2 hjerter hos Syd, ruter ble spilt ut og Øst skiftet til liten trumf. Syd stakk spilte spar Dame og Øst fikk for Kongen, trumf Knekt fra Øst som Syd stakk, spilte mere spar og kastet en taper på en stor spar, men så stoppet han sparspillet fordi han ikke hadde sett at spar 8 var god — likt ved begge bord!

I dette spillet var de norske svært friske i meldingene, men det lønnet seg:

♠ 9 8		♠ 7 6
♥ E		♥ D 4 3 2
♦ 9 7 4 3 2		♦ KD 10 8
♣ E 10 9 8 4		♣ Kn 7 2

♠ KD 10 5		♠ E Kn 4 3 2
♥ K Kn 10 7		♥ 9 8 6 5
♦ E 6		♦ Kn 5
♣ K 6 3		♣ D 5

N	Ø
V	Ø
S	

Nord gir, N-S i faresonen. Med Norge Ø-V meldtes:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	pass	1 ♣
pass	1 ♦	1 ♠	1 gr
pass	2 gr	pass	3 gr

mens Finland Ø-V meldte:

pass	pass	pass	1 gr
pass	2 ♣	pass	3 ♣
dobl.	3 ♥	pass	pass
pass			

Finnene meldte igrunnen her meget presist, 3 kløver betyr 4 spar og 4 hjerter, og når makkeren bare kan si 3 hjerter har Vest med min. grand ikke noe å legge på med, særlig når 3 kløver blir doblt av Nord.

Imidlertid fikk den norske Vest spar spilt ut fra Nord og kontrakten var ikke noe problem, selv kløver gir kontrakten hvis Vest, som naturlig er, begynner med hjerter, idet Syd blokerer kløverfargen og Nord's inn-tak er borte. Finnene fikk akkurat 3 trekk i hjerter — 4 poeng til Norge.

Det neste spillet ble merkelig nok igjen uavgjort.

♠ E 10 5		♠ K 8 7 4 3
♥ D Kn 10 6 2		♥ 9 5 4 3
♦ D 10 6 3 2		♦ K 9
♣ —		♣ 8 4

♠ 6		♠ K 8 7 4 3
♥ E		♥ 9 5 4 3
♦ E Kn 8 7 4		♦ K 9
♣ D Kn 9 7 6 3		♣ 8 4

Øst gir, Ø-V i faresonen.

Meldingene:

Norge N-S.

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♣	dobl.	pass!
1 ♠	2 ♦	2 ♠	5 ♦

Finland N-S.

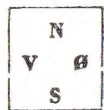
pass	1 ♣	pass	1 ♥
pass	2 ♦	pass	4 ♦
pass	4 gr	pass	5 ♣!
pass	5 ♦	pass	pass

Finnene var på god vei til 6, men Nord's 5 kløver var ødeleggende. 6 ruter skulle være en rimelig kontrakt, med kløver Ess ut som begge fikk kan jo 7 vinnes.

Så kom en frisk og sunn 6'er av de norske:

♠ D 10 8 7 5
 ♥ E
 ♦ 10 8 7 4 3
 ♣ D 2

♠ 9 6 2
 ♥ D 9 8 3
 ♦ E 9 6
 ♣ Kn 8 5

♠ E K Kn 4
 ♥ 6 4
 ♦ K D 5
 ♣ EK 9 7

Syd gir, alle i faresonen.
 Meldingene: Norge N-S.

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	1 ♠	pass
4 ♠	pass	4 gr	pass
5 ♠	pass	6 ♠	

Syds 5 spar betyr 3 Ess! 2 Ess og trumfkongen.

Finnland N-S.

1 ♣	pass	1 ♠	pass
4 ♥	pass	5 ♥	dobl!
5 ♠	pass	pass	pass

Som man ser er 6'eren avhengig av ruterbehandlingen da Esset sitter bak Konge, Dame, 5, men Nord fikk det lett da Vest før 2. gangs ruter-spill hadde kastet en ruter — 7 poeng til Norge. Stillingen var nå etter 7 spill 11—2 til Norge.

Et virkelig publikumsspill var dette (i bridgeramaet), som kunne blitt et svingspill:

♠ 9 6 5 2
 ♥ E 6 4
 ♦ E K D Kn
 ♣ 6 4

♠ E 10 8 7 3
 ♥ 10 9 7 3
 ♦ 10
 ♣ K Kn 3

♠ Kn 4
 ♥ K D 8 5
 ♦ 8 7 6 5 4 3 2
 ♣ —

Vest gir, ingen i faresonen.

Meldingene: Finnland N-S.

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♦	4 ♣	6 ♦
pass	pass	pass	

Norge N-S.

pass 1 ♦ 4 ♣ 5 ♦
 dobl! pass pass pass

Det gikk selvfølgelig et sukk gjennom forsamlingen da Vest doblbet 5 ruter, men så ble det klappet da Øst spilte 2 ganger spar, Vest stakk over den andre og returnerte spar!, så Øst fikk for sin single ruter 9, mens Syd satt der hjelpeløs med sine 7 trumfer, alle for små! En doblbet og 1 poeng til Finnland som bare gikk 1 udoblet bet i 6 ruter.

I neste spill meldte finnene best.

♠ E 8 4
 ♥ E 8 4
 ♦ K 8 5 2
 ♣ Kn 6 5

♠ 7
 ♥ 3
 ♦ E 10 6 4 3
 ♣ E K 10 8
 4 3

♠ K D 10
 ♥ 9 6 5
 ♦ Kn 7 2
 ♥ 7
 ♣ D 7 2

♠ Kn 3 2
 ♥ K D 10 9 6 5
 ♦ D Kn 9
 ♣ 9

Nord gir, Ø-V i faresonen.

Meldingene: Finnland N-S.

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	2 ♥	3 ♦
pass	3 ♠	pass	4 ♣
pass	pass	pass	

Norge N-S.

pass	pass	pass	1 ♣
dobl.	2 ♠	3 ♥	4 ♦
pass	4 ♠	pass	5 ♣
pass	pass	pass	

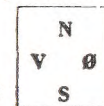
Ved begge bord ble 5 kløver vunnet, det kan da heller ikke betes og det ble 5 poeng til Finnland.

Nå kom et par uinteressante og uavgjorte spill. Etter 10 spill var stillingen nokså jevn, 11—8 til Norge.

I dette spillet meldte igjen finnene utgang, som synes naturlig:

♠ 9 4
 ♥ D Kn
 ♦ E D 10 7 4 3
 ♣ Kn 9 2

♠ Kn 5
 ♥ 8 2
 ♦ Kn 8 6 5
 ♣ E D 10 8 3

♠ EK 10 7 3
 ♥ K 7 3
 ♦ K 9
 ♣ K 6 5

♠ D 8 6 2
 ♥ E 10 9 6 5 4
 ♦ 2
 ♣ 7 4

Vest gir, N-S i faresonen.
 Finnene meldte som Ø-V:

Vest	Øst
pass	1 ♠
2 ♣	3 gr

mens nordmennene meldte:

pass	1 ♠
2 ♣	2 ♦
2 ♠	pass

Det siste meldingsforløpet virker nærmest som en misforståelse. 2 ruter skal vel være negativt svar etter Torontokonvensjonen, men Østs kort er langt fra negative. Imidlertid ble 3 trekk i spar vunnet, mens den finske Øst gikk bet i 3 grand med hj. 10 i utspill. Et uheldig spill for finnene som tapte 3 poeng på det.

Finnene vant 2 ganger 1 poeng på riktige varianter i ellers kjedelige spill, så etter 15 spill var stillingen 14—10 til Norge.

Men så kom noen fatale spill.

♠ 10 9 4 3
 ♥ E 10 9 7
 ♦ K
 ♣ K 10 8 7

♠ 3 7 6
 ♥ D 2
 ♦ D Kn 10
 ♥ 9 6
 ♣ 5 4 2

♠ D 5
 ♥ Kn 8 6 4
 ♦ 8 7 3 2
 ♣ D 6 3

♠ E K Kn 2
 ♥ K 5 3
 ♦ E 5 4
 ♣ E Kn 9

Vest gir, alle i faresonen.
 Meldingene: Finnland N-S.

Nord	Syd
pass	1 ♣
3 ♣	3 gr

Norge N-S.

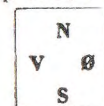
pass	1 ♣
1 ♥	2 ♠
3 ♦	3 ♥
4 gr	5 gr
6 ♣!	pass

Med feil kløverfinesse ble det 1 bet, men som man ser kan man få 13 stikk i sparkontrakt, dette spillet svingte med 14 poeng.

Det neste var heller ikke bra for oss:

♠ K D 6
 ♥ Kn 5
 ♦ E 10 6
 ♣ D 10 7 5 3

♠ 9 8 4 2
 ♥ D 7 6
 ♦ D Kn 9 5
 ♣ 9 6

♠ Kn 10 7 5
 ♥ 10 3
 ♦ K 8 4 3
 ♣ E Kn 4

♠ E 3
 ♥ EK 9 8 4 2
 ♦ 7 2
 ♣ K 8 2

Øst gir, N-S i faresonen.
 Finnene meldte som N-S:

Syd	Nord
1 ♥	2 ♠
3 ♥	4 ♥

Nordmennene meldte:

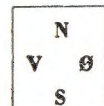
1 ♥	2 ♣
3 ♥	5 ♥

Det siste var akkurat et trekk for høyt, og det ble 6 poeng til Finnland.

På toppen av det hele kom en dyr misforståelse i meldingene i dette spillet:

♠ E K D Kn 9 4 3 2
 ♥ 6
 ♦ E 2
 ♣ K 10

♠ 8 7
 ♥ 7 4 2
 ♦ 10 7 6 5 3
 ♣ D Kn 7

♠ 10 6
 ♥ E D 9 5 3
 ♦ 9 8
 ♣ E 8 4 2

♠ 5
 ♥ K Kn 10 8
 ♦ K D Kn 4
 ♣ 9 6 5 3

Øst gir, Ø-V i faresonen.
Meldingene: Finnene N-S.

Syd Nord
pass 2 ♠
3 ♥ 3 ♠
4 ♦ 4 ♣

Nordmennene N-S.

pass 2 ♣
2 ♥ 4 ♦
4 gr 7 ♠ (som ble doblet av Øst).

Misforståelsen ligger i meldingen 4 grand, som Syd avgir fordi han har 2 kontroll i ruter og makker har åpnet med 2-melding. Nord oppfatter imidlertid dette som 2 kontroll i ruter *pluss* 2 *Ess!* Dette kostet også 6 poeng, og stillingen var etter 20 spill 28—15 til Finnland.

2. runde begynte både uheldig og dårlig. Dette spillet må man ha lov til å si var uheldig:

♠ E 4				
♥ 9 8				
♦ D 8 6 3				
♣ Kn 7 6 4 3				
♠ D 10 7 2		N		♠ Kn 6 5
♥ E 6 5		V	Ø	♥ K D 7 4
♦ E K Kn 9		S		♦ 10 7 2
♣ 5 2				♣ E K 8
				♠ K 9 8 3
				♥ Kn 10 3 2
				♦ 5 4
				♣ D 10 9

Øst gir, Ø-V i faresonen.
Meldingene: Norge Ø-V.

Øst	Vest
1 ♣	1 gr
2 ♣	2 ♦
2 ♥	2 ♠
2 gr	3 gr

Finnland Ø-V.

1 ♣	1 ♦
1 ♥	1 ♠
1 gr	3 gr

Kontrakten var naturlig, men den kom på forskjellige hender, og det nok så avgjørende idet finnen på N's plass rimeligvis spilte ut kløver, som er det eneste som betar. Etter meldingsforløpet var kløverutspill for den norske Syd unaturlig, og finnene fikk sin kontrakt mens de norske gikk bet — igjen 6 poeng til Finnland.

Finnene fikk dessuten ett og annet poeng på ekstrastikk, og det teller godt i en så jevn kamp. Så fikk vi en delkontrakt, hvor finnene overmeldte kortene, vi vant 4 poeng på dette og stillingen etter 25 spill var 40—19 til Finnland. Men så var det vår tur en stund igjen.

♠ E K Kn 5 2				
♥ 5				
♦ 8 2				
♣ E K 8 7 3				
♠ D 10 9 3		N		♠ 3
♥ E Kn 10 3 2		V	Ø	♥ D 8 7
♦ 3		S		♦ E D Kn
♣ D 9 4				♣ 10 9 7 5
				♣ Kn 10
				♠ 7 6 4
				♥ K 9 6 4
				♦ K 6 4
				♣ 6 5 2

Syd gir, ingen i faresonen.

Begge Nord-spillere skulle spille 3 spar. Vest hadde meldt hjerter, og Øst ruter, men utspill og dermed det senere spill ble forskjellig. Finnen spilte ut kløver Knekt, Nord fortsatte med ruter. Øst stakk og fortsatte med ruter Dame, det så riktig ut at makker fikk stjeling og spilte seg fri i kløver, men Vest kom inn igjen på kløver, og nå måtte han spille hjerter eller spar så Nord kunne få anledning til å finesse spar Dame. Den norske Øst spilte ut hjerter, og det ble lettere for Vest å fri seg når han kom inn. — 3 poeng til Norge. Enda bedre var dette spillet.

♠ 10 8 5 4 2				
♥ 9				
♦ 9 8 5				
♣ E 9 8 3				
♠ 7		N		♠ E 9
♥ D 3		V	Ø	♥ K 10 8
♦ E K 10 7		S		♦ 7 6 5
♣ D Kn 10				♣ 6 4 3
6 5 2				♣ K 7
				♠ K D Kn 6 3
				♥ E Kn 4 2
				♦ D Kn 2
				♣ 4

Vest gir, N-S i faresonen.

Meldingene: Finnland N-S.

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	2 ♥	2 ♠
4 ♥	pass	pass	pass

Norge N-S.

1 ♣	pass	1 ♥	1 ♠
pass	2 ♠	3 ♥	4 ♠
pass	pass	pass	

Nordmennene gikk naturlig nok en bet i 4 hjerter, mens de lett fikk 4 spar ved det andre bordet, da ruter Ess ble spilt ut. — 6 poeng til Norge. I det neste var finnene altfor aggressive:

♠ K D 6 5 2				
♥ E 3				
♦ 7 3 2				
♣ E D 8				
♠ E 10 8		N		♠ 9 4
♥ K 8 7 6		V	Ø	♥ 5 4 2
♦ K 5 4		S		♦ E Kn 10
♣ K 10 2				♣ 9 6
				♣ Kn 6 4
				♠ Kn 7 3
				♥ D Kn 10 9
				♦ D 8
				♣ 9 7 5 3

Meldingene: Finnland N-S.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	pass	dobl.
pass	2 ♦	pass	pass
pass			

♠♥♦♣ ♠♥♦♣ ♠♥♦♣ ♠♥♦♣ ♠♥♦♣ ♠♥♦♣ ♠♥♦♣ ♠♥♦♣

Klubbnytt

Risør og Kragerø Bridgeklubb møtes hvert år til en hyggelig lagturnering med 6 lag fra hver klubb. Risør Sparebank skjenket i 1957 en stor og verdifull sølvpokal til kampene, og pokalen skal tilfalle den klubb som først får tre årseire. Kragerø Bridgeklubb vant den første kamp om Risør Sparebanks pokal på hjemmebane i 1957, og klarte å få sitt annet napp i pokalen ved en knepen seier på bortebane i 1958. Kampene fant sted i Risør Rådhus siste søndag i november 1958, og hver klubb sluttet med 3 lagseire. Kragerø Bridgeklubb fik sitt napp på bedre kvotient. Kragerø Bridgeklubb har således fått en god utgangstilling på pokalen med sine 2 seire, og det vil bli ekstra spennende når de to klubber skal møtes til ny dyst i Kragerø i løpet av våren 1959. Skal det bli Kragerø's tredje aksje — og dermed pokalen til odell og eie — eller skal det bli Risør's første?

Norge N-S.

1 ♠	pass	pass	dobl.
pass	2 ♦	pass	2 gr
pass	3 gr	pass	pass

Nordmennene gikk en bet i 2 ruter, mens finnene fortjent gikk 4 betar i faresonen i den fryktelige kontrakt 3 grand, — 4 poeng til Norge.

Stillingen hadde nå jevnet seg endel, etter 30 spill var stillingen 42—32 til Finnland.

Igjen noen uavgjorte opplagte spill, så fikk finnene delkontrakter på begge sider — det kostet 4 poeng — og stillingen var etter 35 spill 48—32 til Finnland. De siste 5 spillene var helt uinteressante med unntagelse av dette:

♠ Kn 10 8 2				
♥ E 10 8 7 3 2				
♦ D 7				
♣ 10				
♠ K D		N		♠ E 3
♥ 5		V	Ø	♥ K D Kn
♦ Kn 6 4		S		♦ 9 6 4
♣ D 8 6 5 4 3 2				♣ K 8 2
				♣ E K
				♠ 9 7 6 5 4
				♥ —
				♦ E 10 9 5 3
				♣ Kn 9 7

Syd gir, alle i faresonen.

Meldingene: Finnland Ø-V.

Øst	Vest
1 ♥	1 gr
4 ♥	pass (dobl. av Nord)

Norge Ø-V.

1 gr	2 ♣
3 ♥	3 gr
pass	

Finnene gikk en doblet bet i 4 hj. mens den norske Øst fikk 6! trekk i grand — 7 poeng til Norge.

Det siste spillet var jo en trøst, men forhindret ikke at sluttresultatet ble 50—42 til Finnland.

Som man ser ble det gjort mange feil, og nordmennene hadde nok de dyreste, men det var da mange interessante og lærerike spill — ikke sant?

Etter denne kampen hadde Norge 2 frirunder, så neste runde for oss ble 8. — mot Frankrike — som jeg kommer tilbake til (med glede) neste gang.

Eliteturneringen

I OSLO

Dobbeltseier til Akademisk bridgeklubb kunne være fristende overskrift på resultatene fra årets Eliteturnering i Oslo. Begge Akademikerparene Ference Juszt Mattis Mathiesen og Per Engebretsen-Henning Riise endte nemlig på samme poengsum, og det var bare bestemmelsen om at innbyrdes seier teller når 2 par står likt som gjorde at Juszt-Mathiesen gikk foran. Da Juszt-Mathiesen hadde de jevneste resultatene og hele tiden lå i teten skjedde rettferdigheten fyldest og det relativt store sprang ned til tredjepremievinnerne Kittelsen — Sjølie, Blommenholm viser at Akademikerseiren var vel fortjent. (En bedre bakgrunn enn dobbeltseier i Eliten kan i parentes bemerket ikke Helge Vinje ønske seg som dokumentasjon for effektiviteten av de norske fordelingssignalerne.)

Ellers er det grunn til å merke seg at de gamle ringrevene denne gangen ble klart distansert av de unge spillerne og det er derfor all grunn til å glede seg over nyrekutteringen. Den har vi ventet på ganske lenge nå.

Resultatene ble:

1. F. Juszt—M. Mathiesen 600½
2. P. Engebretsen—H. Riise 600½
3. Th. Kittelsen—A. Sjølie 589½
4. L. Christiansen—R. Halle 585½
5. J. Magnussen—A. Schröder Nielsen 585½
6. A. Løken—A. Nielsen 571
7. J. Knudsen—P. Nielsen 553
8. I. J. Isachsen—Aaslaug Ramn Johansen 552½
9. O. Kristiansen—A. Rønbeck 540½
10. W. Herseth—W. Varnås 540
11. G. Johansen—O. Larsson 538½
12. O. Eide—K. Skaug 536½
13. G. Jacobsen—S. Michelsen 535½
14. H. Carlsen—R. Syvertsen 513

15. J.M. Isachsen—A. Lenning 510
16. K. Engen—Bratlie 504½
17. I. Andresen—A. Brække 468½
18. G. Haugen—W. Kinn 467

Dameeliten ble vunnet av Randi Herseth—Reidun Dillerud mens Ewa Myhren—Guri Teien med heder forsvarte sin annenplass fra i fjor. Seiren i år var Randi Herseths sjette og Reidun Dilleruds tredje Eliteseier og Randi Herseth er dermed den spiller som har vunnet flest seire i Dameeliten.

Resultatene ble:

1. R. Dillerud—R. Herseth 468
2. E. Myhren—G. Teien 448½
3. S. Huun—M. Varvang 445
4. E. Tengelsen—B. Voss 437
5. L. Bræckan—K. Røsholm 436½
6. C. Christensen—I. Fasmer 435½
7. I. Farup—R. Nielssen 432
8. D. Bendixen—I. Rønssdal 427
9. E. Jervell—F. Michelet 426
10. M. Caspersen—E. Sundby 417
11. S. Bergh—A. B. Monrad 416½
12. K. Schibbye—A. Struksnæs 415½
13. E. og R. Henriksen 399
14. E. Rudquist—H. Syvertsen 385
15. H. Cappelen—B. Halle 370½
16. H. Andresen—M. Olsen 361

BRIDGEUKEN

på Gausdal Høyfjellshotell

1—8. februar går bridgeuken på Gausdal i Gunnar Keims ypperlige regi. Første dag er det totalisatorturnering og de følgende dagene er det en serieturnering med 30 spill pr. dag. En rekke par er forlenget anmeldt og hvis De tenker på å delta får De alle opplysninger ved henvendelse til K.N.A., Oslo tlf. 56 26 90.

HVORLEDES KLARTE DE

Meldeprøven

Denne gangen er meldeprøven hentet fra Norgesmesterskapskampen mellom A.B.C og Hamar, som Hamar meget fortjent avgjorde i sin favor. Et av de mest avgjørende spillene var dette:

♠ EKD 6	<table border="0" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>♠</td><td>♣</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	♠	♣		S		♠ 5
	N										
V	♠	♣									
	S										
♥ EK		♥ Kn 10 4									
♦ ED Kn 2		♦ 10 9 6									
♣ 10 9 2		♣ ED 8 6 4 3									

Ingen av lagene kom i den etter vår mening beste kontrakten som er 6 kløver — en kontrakt som kun kan betes med en meget uheldig trumf-eliten.

Hamar meldte:

Vest	Øst
pass	2 ♣
3 ♣	3 gr

mens A.B.C's meldingsforløp var:

Vest	Øst
3 ♣	4 gr
5 ♦	5 gr
6 ♣	6 gr

og da ruter Konge satt feil ble det 1 bet.

Under Eliteturneringen forela vi spillet for 5 av våre avgjort beste par og det er meget hyggelig å kunne konstatere at flertallet havnet i riktig kontrakt. Bjørn Larsen—John Knudsen var våre første «ofre»:

Vest	Øst
John Knudsen	Bjørn Larsen
pass	2 gr
4 ♣	4 ♦
5 ♣	pass

Ja, så galt kan kløverfarven sitte at det lønner seg å være like forsiktig, men vi var ikke særlig fornøyd. Dermed tok vi for oss våre neste «ofre» som var Forbundsprestens rutinerte makkerpar:

Vest	Øst
Halle	Christiansen
pass	2 ♣
3 ♣	3 ♠
3 gr	4 ♦
5 ♦	6 ♦

Det var sannelig en kontrakt vi ikke hadde ventet å se. Den avhenger for det første av kløverfarven og for det annet av en hyggelig rutersits. I det foreliggende tilfelle ville det blitt bet. Det så ikke lovende ut og våre neste «ofre» ble det nye storparet Henning Riise—Per Engebretsen.

Vest	Øst
Riise	Engebretsen
pass	2 ♣
3 ♣	3 gr
4 ♣	6 ♣

Det var den direkte Acolstilen. Men hvem har garantert at Vest skal ha 2 av de 3 høyeste topphonnørene i kløver? Selvsagt er det meget store sjanser for å finne Vest med topphonnørene i kløver, men allikevel..

Fremdeles utilfredse tok vi for oss Magnussen—Schröder-Nielsen som jo har herjet stygt i premielistene i den senere tiden:

Vest	Øst
Magnussen	Schröder-Nielsen
pass	2 ♣
3 ♣	3 ♦
4 ♣	6 ♣

Samme melodien som Engebretsen—Riise. En viss forskjell takket være Schröder—Nielsens unnlattelse av å melde 3 grand i annen melderunde, men like fullt satsingen på kløverhonnører hos makker. Skjønt rett skal være rett: Begge par er jo kommet frem til riktig kontrakt. Men Elitevinnerne — hva med dem?

Vest	Øst
Juszt	Mathiesen
pass	2 ♣
3 ♣	3 ♦
4 ♣	4 gr
5 ♣	6 ♣

Det begynte så lovende, men svaret 5 kløver på 4 grand forekommer oss å være en liten skjønnhetsflekk. Men når enden er god...

En analyse av hovedlinjene i mel-deteknikken kan ha sin interesse. For det første springer det i øynene at alle spillere unntatt A.B.C-spilleren (som i parentes bemerket var undertegnede) valgte å åpne med pass. Med 2 av 3 høyeste honnører i kløver foretrekker vi å legge opp spillet for makker og har hatt mye glede av

Trondheims- mesterskapet for par

Trondheims-mesterskapet for par ble avviklet i november-desember. Allerede første aften tok Øien—Wik og Larsen—Myhr ledelsen langt foran de øvrige, og disse to par fulgte hverandre jevnt gjennom hele turneringen. I de aller siste sentimeter foran på barometret.

Vinnerne er jo kjente spillere som gjennom en årrekke har tilhørt ikke bare Trøndelags, men landets elite. De spiller en uhyre nøyaktig bridge med minimal feilprosent, og behersker ikke minst de små spillene på en utmerket måte. Her er et eksempel fra finalen:

Øien åpnet med 1 kl og Øst meldte 1 sp. Pass hos Syd og Vest, og Øien sa 1 gr. Wik likte ikke grand, og tok med 2 ru., som ble passet rundt.

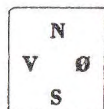
mange «kløvergrander» som da kommer på riktig hånd. Men vi konstaterer altså at vi er sørgelig alene om 3-åpningen her. Det neste markante trekket er at samtlige spillere — bortsett fra Bjørn Larsen — foretrekker å åpne med 2 kløver. Med en ubeskyttet farve er vi helt enig med flertallet. Svaret 3 kløver er det enstemmighet om (etter 2 kløveråpningene). Men 2 kløveråpnerens gjennmelding er så forskjellig at en neppe skulle tro det dreiet seg om samme åpningshånd. Mathiesen og Schrøder-Nielsen sier 3 ruter, Leif Christiansen melder 3 spar og Hamar-spilleren og Engebretsen velger 3 grand. 3 grand passes ut ved det ene bordet, mens Riise fortsetter med 4 kløver. Den videre fortsettelse er kommentert foran.

Som par i saken er vi naturligvis

Øien:

- ♠ K D x
- ♥ E x x
- ♦ E x
- ♣ E D x x x

- ♠ x x x
- ♥ kn x x
- ♦ K x x
- ♣ 10 9 x x

- ♠ E x x x
- ♥ K D x
- ♦ kn x x
- ♣ K x x

Wik:

- ♠ kn x x
- ♥ x x x x
- ♦ D 10 9 8 x
- ♣ kn

Utspill sp., Øst tok E og fortsatte fargen så bordet kom inn. Nå er jo spillet hjemme uten videre hvis Wik tar riktig trumfvariant. Men Wik så en sjanse til å unngå det vanskelige valget, og spillet gikk slik: Kl. E og liten til trumf. Inn på spar, og ny kl. til trumf. Inn på hj. E og enda en kl. til trumf. Deretter mer hjerter. Øst kom inn, og tok sin siste hjerterhonor. Men dermed er han låst fast. Han spilte trumf. Wik valte riktignok «feil» og brukte D, som ble stukket med K og E. Men dermed var han inne på bordet, og må få for ru. 10 når han spiller kløver. Tre trekk og utmerket score.

høyst inhabil til å dømme og derfor overlater vi dommen til Willy Varnås som ikke deltok i A.B.C.—Hamar-kampen. Vi ga ham Østs kort og åpnet med 3 kløver. 4 grand svarte Varnås. 5 ruter, sa vi. 5 grand, fortsatte Varnås. 6 kløver, svarte vi. Pass, sa Willy Varnås.

— Kommenter meldingen, ba vi.

— 3 kløveråpningen er tynn, men korrekt slik vi spiller, svarte Varnås. 4 grand gir seg selv. 5 ruter viser 1 Ess og da åpningen kan inneholde Ess, Konge syvende eller Ess, Konge, Dame sjetten i kløver, melder jeg 5 grand for å vise makker at jeg er interessert i storeslem. Med sterkere trumffarve enn hittil vist under meldingsforløpet bør makker gå i storeslem.

— Godt analysert, makker, svarte

Red.

2. RUNDE I

Norgesmesterskapet i BRIDGE

Fauske I — Sandnessjøen II	72—47	Porsgrunn I — Arendal	49—64
Sandnessjøen I — Selfors	45—44	Notodden Br. kl. II — Rjukan I	61—40
Mosjøen — Mo II	65—41	Rjukan II — Notodden Dubl. I	47—45
Mo I — Namsos I	75—43	Kongsb. I — Notodden Bkl. I	48—41
Nauma, Namsos — Levanger I	59—49	Tule — Tjølling	77—41
Ogdal III — Verdal I	53—44	Farris, Larvik — Skien I	Skien vant
Munken I — Ogdal I	33—47	Tjølling III — Ass. II (13290—14570)	60—60
Levanger II — Centrum	36—74	Otta I — Alvdal	73—10
Forcingkl. — Duplikatkl. w.o. for	Forc.kl.	Fåset — Jernbanen, Hamar	57—50
Dovre I Orkanger	51—53	Koppang I — Tynset	86—31
Verdal II — Munken II	55—85	Brumund. III — Elver. I	Elver. vant
Ruter knekt — Frosta	56—45	Elverum II — Moelv II	67—25
Kristiansund — Surnadal	67—69	Lillehammer — Stange	62—46
Trønder-Ess — Otta II	43—54	Moelv I — Bøn I	32—73
Grand I Raumaknektene II	77—46	Hobby I — Tønsberg Br.kl.	71—63
Honnørklubben I — Grand II	33—78	Vienna — Grand Coup	55—58
Sunnalsøra — Molde Dupl.	44—51	Bridgekam. — Hønefoss III	78—38
Syver'n I — Måløy II	60—67	Strømmen — Blommenholm	69—40
Måløy I — Florø I	32—77	Bøn II — Hobby IV	37—55
Geilo I — Øvre Årdal II	46—48	Hønefoss II — Variant 1940	61—36
Øvre Årdal II — Ål w.o. for Ø.Årdal		Trandumknekten — Trumf	69—42
Måløy III — Safety II	48—54	Raufoss I — Golia I	47—44
Bergens Br.kl. I — Safty III	73—37	Oppegård — Hobby II	57—96
Safety VI — Spartre I	24—73	Lillestrøm — Fortuna	44—61
Kløver II — Safety V	70—67	Blommenholm II — Vito I	55—37
Safety I Ruter	41—64	Dal III — Nordisk Klub w.o. for Dal	
Laksevåg I — Spartre III	62—47	Blaker — Blommenholm I	69—67
Bergens Br.kl. II — Laksev. II	48—62	Åssiden, I Dr. — Astra IV	67—49
Bergen H.for. I — Laksev. III	59—44	Hamar I — Kontraktklubben	71—56
Spartre II — Strømme I	56—50	Holmestrand III — Astra II	23—76
Singel Ess — Kløver I	75—97	Sarpsborg II — K.N.A. III	37—75
Doubleton I — Kløvertre I	49—41	Forcingkl. I — Sandefjord I	42—61
Kløvertre II — Voss	45—60	A.B.C. I — Holmestrand I	43—58
Stav.g. Br.kl. III — Dublik. I	51—48	Lofthus, Oslo — Høybråten II	71—49
Hillevåg I — Stav.g. Br.kl. II	35—64	Akademisk IV — Ringer. Bkl.	55—74
Stav.g. Br.kl. I — Rival III	74—32	Gjøvik II—Duplikatkl. III	69—23
Rival II — Gann I	48—67	Nord-Sør I — Sarpsborg I	25—81
Sola III — Rival I	70—39	Lilleaker — Gardermoen I	55—48
Gann II — Sola I	68—42	Avant, Tønsb. — Sinsen IV	52—51
Dublikat III — Gann III	46—50	K.N.A. II, Oslo — Eidsvoll V.	92—27
Stv. B.kl V V K.sand Bkl. II	38—66	Brumunddal I — Sinsen III	27—59
Kr.sand Br.kl. III — Leiken I	54—70	Høybr. III — Akadem. III	42—99
Foreningen II — K.sand B.kl. I	63—56	Sinsen II — Norrøna I	70—42
Vågsbygd — Foreningen I	47—63	Akademisk I — Hein	46 I 60—47

Vito II — Folkvang Folkvang vant
 Brandbu I — Saturn I 49—41
 Acol — Drammens Bkl. 40—81
 St. Olav — Kløverknekt I 59—49
 Moss — Duplikatklubben II 32—66
 Jessheim I — Sinsen I 28—102
 Sandefjord II — Sparni I 57—48
 Høybråten I — Lamberts. 17—121
 Dal I — Faresonen 48—69
 Sinsen V — Ski 35—55
 Kløverknekt II — Dr. Arb.for. 76—46
 Saturn II — Sandefjord III 60—37
 Kongsvinger — Akademisk II 34—84
 A.B.C. II — Hamar Br.kl. II 49—53
 K.N.A. I, Oslo — Hønefoss I 58—48
 Sparni II — Brumundal II Br.d. vant
 Jernb., Drammen — Duplikl. I 75—32
 Grønli — De 4 Ess 59—67
 Åmot — Asker II 55—47
 Espada, Oslo — Gjøvik I 31—47
 Mysen — Astra I 76—62
 Slemmestad — O.H.F. 54—39
 Asker I — Prinsdal 66—46

Kampene i 3. runde

Mosjøen—Fauske.
 Mo—Sandnessjøen.
 Nauma—Ogndal III.
 Ogndal I—Forcingklubben, Tr.heim.
 Munken, Tr.heim—Centrum, Tr.heim.
 Orkanger—Ruterknekt, Trondheim.
 Surnadal—Molde.
 Grand III—Raumaknektene, Kr.sund.
 Otta II—Grand I, Ålesund.
 Florø I—Måløy II.
 Kløver I, Bergen—Doubleton, Bergen.
 Ruter, Bergen—Laksevåg I, Bergen.
 Spartre I, Bergen—Bergen Handelsf.
 Laksevåg II—Safety II, Bergen.
 Voss—Kløver II, Bergen.
 Ø. Årdal II—Bergens Br.klubb I.
 Ø. Årdal I—Spartre II, Bergen.
 Gann I, Sandnes—Stavanger Brkl. III
 Stavanger Brkl. II—Sola III.
 Foreningen I, Kr.sand—Gann II,
 Sandnes.
 Kristiansand Brkl.—Gann III,
 Sandnes.
 Stavanger Brkl. I—Leiken, Kr.sand.
 Arendal—Foreningen II, Kr.sand.
 Rjukan II—Kongsberg I.
 Tule—Notodden Bridgeklubb.
 Skien—Avant, Tønsberg.
 Fåset—Koppang.
 Elverum I—Lillehammer.
 Elverum II—Gjøvik I.
 Hamar II—Otta I.
 Ringerikes Brkl.—Lilleaker.
 De 4 Ess, Oslo—Dal III.

Faresonen—Trandumknekten.
 Astra, Oslo—Strømmen.
 Drammens Brkl.—Lofthus, Oslo.
 KNA III, Oslo—Hamar Brkl. I.
 Kløverknekt, Oslo—Blaker.
 Sinsen I, Oslo—Sandefjord II.
 Holmestrand—Sinsen II, Oslo.
 Sandefjord I—Asker.
 Akademisk II, Oslo—St. Olav,
 Drammen.
 Sarpsborg—Hobby I, Oslo.
 Duplikatklubben II, Oslo—Raufoss I.
 Saturn, Oslo—Assiden I, Drammen.
 Folkvang, Oslo—Gjøvik II.
 Lambertseter, Oslo—Jernbanen,
 Drammen.
 Slemmestad—Akademisk I, Oslo.
 Ski—Blommenholm.
 Assiden II, Drammen—Sinsen III,
 Oslo.
 Brumunddal—KNA I, Oslo.
 Hobby IV—Åmot.
 Bridgekam., Oslo—Brandbu.
 Bøn—KNA II, Oslo.
 Akademisk III, Oslo—Hønefoss II.
 Fortuna, Oslo—Mysen.
 Grand Coup, Tønsberg—Hobby II,
 Oslo.

Eliteturneringen i Oppland

omfattet 14 par. Resultatene ble:

1. Pedersen—Sønes, Kolbu/Kapp 175.
2. Moen—Prøven, Gjøvik/Vardal 173.
3. Brede—Olsen, Gjøvik 165
4. Liberg—Magnussen, Lilleh. 164+
5. Hansen—Lundberg, Lilleh. 162
6. Engemoen—Solheim, Gjøvik 161.
7. Eggen—Framnes, Biri 157
7. Kristiansen—Svegården, Lillehammer 157.

Eliteturneringen i Rogaland

ble spilt med barometer for første gang. 46 par deltok og resultatene ble:

1. I. Mjåland—T. Sivertsen 2387
2. H. Høie—L. A. Strøm 2386
3. Chr. Mathiesen—J. Roth 2341
4. O. Jåtun—O. Skretting 2315
5. Kj. Aurenes—A. Thorsen 2263
6. T. Lura—P. Svarstad 2196
7. I. Lerang—I. Rognøy 2173
8. H. Aurenes—K. Eide 2149
9. C. Stangeland—L. Thomas 2135
10. Hans Bie—O. Jensen 2128

I problemklubben kan De få bedømt Deres melde- og spilleteknikk. Prøven omfatter 10 oppgaver, hvorav 6 meldeoppgaver og 4 spilleoppgaver. Løsningene vil De finne i slutten av spalten. Men før De studerer de offisielle løsningene, bør De notere Deres egne svar på hver oppgave. Har De klart å besvare alle oppgavene riktig, kan De notere Dem for 100 poeng, et fantastisk godt resultat. De kan regne 80 poeng som utmerket, og selvom De stanser på 50 poeng, har De ingen grunn til å være misfornøyd.

Meldeoppgavene er lagt opp etter et naturlig meldesystem med honnørberegning etter skalaen 4—3—2—1. Grandåpningen er basert på 16—18 poeng, etter Culbertsons modell. Vi bruker spørremeldinger og Blackwoods 4—5 grandkonvensjon.

Problemklubben har også innlagt en premiekonkurranse. En av de offisielle løsningene inneholder en *feilanalyse*. Hvilken oppgave som er løst galt, er det Deres sak å finne ut. Send Deres svar med en kort reddegjørelse for hva De mener feilen består i, og De vil være med i konkurransen om 2 sett av Bridgeforbundets plasticbehandlede spillkort. Løsningen sendes Alf Gudbrandsen, Olav Kyrresgt. 10 II, Oslo.

1. Syd har:

♠ 9 6 4 ♥ K D Kn 10 5 ♦ E D 5 2 ♣ E

Nord-Syd i faresonen. Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	2 ♥	pass
?			

Svar:

Poeng:

2. Syd har:

♠ D 6 4 ♥ 9 8 ♦ E 8 3 ♣ E K 8 7 5
 Ingen i faresonen. Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♣	pass	1 ♥	pass
?		2 ♦	pass

Svar:

Poeng:

3. Syd har:

♠ K 10 ♥ 8 7 4 3 ♦ E 9 6 5 ♣ K 5 4
 Syd Vest Nord Øst

2 ♦	pass	1 ♠	pass
?		2 ♥	pass

Svar:

Poeng:

4. Syd har:

♠ K D 8 7 6 5 ♥ 8 2 ♦ D 4 3 ♣ 9 6
 Ingen i faresonen. Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	1 ♥	pass
?		2 gr	pass

Svar:

Poeng:

5. Syd har:

♠ E D Kn 5 3 ♥ K 9 5 ♦ E 7 ♣ 8 4
 Alle i faresonen. Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	1 gr	pass
?			

Svar:

Poeng:

6. Syd har:

♠ E 4 ♥ 10 5 2 ♦ E K D Kn 4 3 ♣ D 5
 Nord-Syd i faresonen. Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	1 ♥	pass
?			

Svar:

Poeng:

7.

♠ 8 5
♥ Kn 10 6 4
♦ K D 8 7 5 3
♣ 4

♠ E 10 9 7 2
♥ E 9
♦ E Kn 10 9
♣ K 3

Syd spiller 5 ruter uten meldinger fra motparten. Vest spiller ut spar Konge og Øst legger spar 3. Hvordan vil De spille som Syd?

Poeng:

8.

♠ K Kn 8
♥ E D 3
♦ 7 4 2
♣ K D 9 6

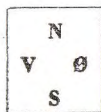
♠ —
♥ K 10 6 5
♦ E D 6
♣ E Kn 8 7 5 3

Syd spiller 6 kløver uten meldinger fra motparten. Vest spiller ut spar 10, bordet Knekten og Øst Damen. Hvordan vil De spille som Syd?

Poeng:

9.

♠ E
♥ Kn 10 8
♦ E K Kn 4 2
♣ E 10 9 3

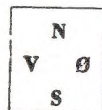
♠ D 10 6 2
♥ E 9
♦ 7 6 3
♣ K D Kn 8

Syd spiller 6 kløver uten meldinger fra motparten. Vest spiller ut spar. Hvordan vil De spille som Syd?

Poeng:

10.

♠ K D 8 5
♥ E 8 6 3
♦ —
♣ E Kn 7 4 3

♠ E Kn 10 9
♥ K 5 2
♦ D 8 4
♣ K 8 2

Syd spiller 6 spar uten meldinger fra motparten. Vest spiller ut trumf. Hvordan vil De spille som Syd?

Poeng:

LØSNING PÅ OPPGAVENE.

1. 3 ruter 10 poeng. 3 hjerter: 5 poeng. 4 hjerter: 2 poeng.

Hvis Nord's og Syd's hender passer sammen også i sidefargene, bør det være store muligheter for utgang. Syd skal derfor undersøke dette ved å melde 3 ruter. Har for eksempel Nord hjerter Ess og ruter Konge, vil han da se at ru. Konge er et vitalt kort og melder utgang. Mer tvilsomt blir det hva Nord skal gjøre hvis Syd melder 3 hjerter. Han kan da komme til å passe meldingen ut til tross for at 4 hjerter bør stå.

2. 2 spar: 10 poeng. 3 grand: 5 poeng. 2 grand: 2 poeng.

Syd bør ha styrke nok til at det kan være utgang i kortene, men det er ingen grunn for ham til å sette kontrakten på det nåværende tidspunkt. Han løser best sitt dilemma med kravmeldingen 2 spar (reverse). Melder Nord 2 grand, går Syd til 3.

3. 4 hjerter: 10 poeng.

Med sine 10 honnørpoeng og med sin honnørtilpasning i spar og lengdetilpasning i hjerter bør det ikke være tvil om at utgangen i hjerter skal meldes.

4. 4 spar: 10 poeng.

Nord's fargeåpning og senere hoppmelding til 2 grand viser en balansert hånd med ca. 20 honnørpoeng. Syd vet at Nord har minst to spar, og utgangen bør meldes med spar som trumf.

5. Pass: 10 poeng. 2 spar: 7 poeng.

Syd har en fair åpningshånd, men ikke styrke nok til å gå videre på Nord's grandmelding. Spørsmålet er bare om kontrakten bør gå i grand eller i farge med spar som trumf. Uten spartilpasning hos Nord kan det bli vel så vanskelig å få det tilstrekkelige antall stikk i sparkontrakt som i grandkontrakt. Det beste Syd kan gjøre er derfor å passe ut meldingen.

6. 3 ruter: 10 poeng.

Syds hånd er et skoleeksempel på en halvkravmelding etter fargeåpning og 1 over 1 svar fra makker. Hvis Nord over 3 ruter melder 3 hjerter, går Syd i 4. Og melder Nord 3 grand, har man antakelig kommet i en god kontrakt.

7. Syd har tilsynelatende en spar-taper, en hjertertaper og en kløvertaper. En av disse taperne kan sannsynligvis unngås ved følgende spilleføring. Utspillet stikkes. Trumfen tas ut i to runder og så spilles spar. Har Vest opprinnelig Konge, Dame og Knekt, må han komme inn, og kløver Konge er gardert. Hvis ikke motparten straks tar for kløver Ess, godspiller Syd et sparstikk til avkast for kløvertapere. Og spiller Vest kløver når han er inne på spar, får Syd foruten de to godspilte spar også stikk for kløver Konge. Dermed forsvinner bordets tre tapere i hjerter.

10 poeng for spilleføringen.

8. Etter utspillet er Vest markert med tieren og nieren i spar og Øst med Damen og Esset. Det gir grunnlag for følgende spilleføring. Syd stjeler utspillet, spiller bordet inn på trumf og trekker spar Konge. Hvis ikke Øst dekker, kaster Syd en ruter, og spillet er vunnet. Hvis Øst dekker Kongen med Esset, stjeler Syd, spiller bordet inn på trumf og trekker spar 8 som får løpe til Vest, idet Syd

legger en ruter. Vest må nå gi favør, og kontrakten er vunnet.

10 poeng for spilleføringen.

9. Syd trenger to stjeler i spar for å vinne hvis han må avgi et ruterstikk. Det er imidlertid vanskeligheter med de nødvendige inntømster. Syd skal derfor straks avgi ruterstikket ved å trekke liten ruter fra bordet i annet stikk. Senere kan ikke motparten forhindre at Syd får stjålet to ganger og tatt ut motpartens trumf selvom trumfen skulle sitte 4—1 i mot.

10 poeng for spilleføringen.

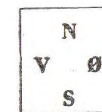
10. Den enkleste spilleføringen er å ta finessen i kløver i annet stikk. Kommer Øst inn og fortsetter med trumf, stjeler Syd en ruter, går inn på hånden igjen på hjerter Konge og stjeler enda en ruter. Han kan komme inn på kløver Konge, og etter å ha tatt ut motpartens trumf, vinnes kontrakten hvis kløverne sitter fordelt 3—2. Også i dette spill får Syd vanskeligheter med inntømstene hvis han straks går i gang med å stjele ruter. Han vil da til slutt være avhengig av å finne kløver Dame.

10 poeng for spilleføringen.

PREMIEKONKURRANSEN.

Problemklubbens feilanalyse i nr. 3 var oppgave nr. 8:

♠ D Kn 8 6
♥ E Kn 4
♦ Kn 3
♣ 10 7 6 4

♠ E 7 5
♥ K D 10 3
♦ D 6 2
♣ E D Kn

Syd spiller 3 grand uten meldinger fra Motparten. Vest spiller ut ruter som Øst tar med Esset og returnerer fargen. Vest får stikket for Kongen. I tredje ruterspill er Øst renons og kaster en hjerter. Hvordan bør Syd planlegge spillet?

Over til s. 15.

A la Carte.

Fra side 2.

alvor. Den boken bryter nye veier og flytter Deres bridge opp på et plan hvor den neppe før har befunnet seg, hvis De da ikke tilfeldigvis hører med til de ganske få utvalgte toppspillere her i landet.

Pussig nok er det slik her i verden at et nytt angrepsvåpen hittil alltid har vært fulgt av et forsvarsvåpen som nøytraliserer det. Pilen og buen møttes av pansrede ryttere, kruttet møttes av stenmurer og festninger, ubåter av flybomber og dypvannsminere, flyet av antiluftskytts og selv om atombomben i dag henger truede over verdenshorisonten vet ingen om det tross alle spådommer kanskje dukker opp et eller annet forsvarssystem. Slik også med utviklingen innen bridgen. Terence Reeses høyt utviklede psykologiske bridge møter i samme nu sin likeverdige motstander i Helge Vinjes norske fordelingssignaler. De mest utspekulerte Reesevarianter har ikke en antydning av en sjanse til å lure norske fordelingsspillere. Alle andre vil ha sine vansker med ikke å gå på limpinnene. Helge Vinjes soldater står der i panser og plate og lar pilene fra Reeses koger sprette tilbake fra brystpanseret. Deres nøyaktige kast eliminerer alt bløffspill, alle narrevarianter. I begynnelsen av tredveårene var Norge det første land som oversatte Culbertsons grunnleggende bøker. Den gang kunne vi med full rett konstatere at Norge lå som foregangsland i Skandinavia, ikke minst takket være det gode teoretiske grunnlaget. Nå står vi kanskje ved et like viktig tidevannskifte. Teknisk sett er nemlig norsk bridge i dag i en meget sterk posisjon takket være Vinjes grunnleggende arbeid!

I forhold til disse to banebrytende bøker er Mollos Bridgepsykologi som har sine gode og positive sider allikevel smågutten. Ikke som noen forkleinelse, for boken kan være leseverdige nok, men akkurat ved gjenombruddet til en ny æra må den nok se de to andre passere seg.

♠ ♥ ♦ ♣

Mannefallet i de første rundene i lagmesterskapet har vært langt større enn vanlig og samtlige norske EM spillere på 1 nær er allerede utslått etter annen runde. Den ene som ikke er utslått er Leif Nielsen, som selv spøkefullt og selvvironisk kommenterer dette med at «grunnen kanskje er at jeg i år ikke har deltatt i lagmesterskapet.» Ennå deltar mange gamle ringrever på lagene, men fortsetter det med slike utslag kan muligheten av et temmelig ferskt internasjonalt lag i Italia ikke utelukkes. Ikke så å forstå at det ikke kan bety at våre spillere kan lykkes langt bedre enn før, for vi har jo altfor lenge ventet på den nye gardes gjenombrudd. Men kontinuiteten teller, rutinen i internasjonale kamper er en faktor som ikke bør undervurderes. Kanskje dog fjorårets EM i Oslo viste mange av våre «coming men» at utlendingene — selv italienerne — ikke er overmennesker.

For damelagets vedkommende er utvalget av spillere relativt begrenset. Her har Forbundsstyret anledning til å starte med forberedelsene i god tid, gjerne ganske snart. Og at kanskje nye konstellasjoner kan bli aktuelle tyder f.eks. Morgenpostens kommentarer etter årets dame-elite-turnering på. Morgenposten skriver således om vinnerne: «Vi tipper at de som så mange ganger før vil bli å finne på det norske damelag til EM, en tur til Palermo i september vinker». Personlig tror vi på en tidlig uttagning eller kvalifisering, en hard trening og — store sjanser for et toppresultat.

Alle bridgeledere, som en snakker med, er enige om fordelene ved å starte forberedelsene i tide. Franskmennene går allerede i gang. Hvorfor i all verden kan ikke også vi starte våre forberedelser i riktig rummelig og god tid. Hvorfor skal vi alltid falle tilbake på den norske skipper-taksmentaliteten. Kjære Forbundsstyret: Kjør i vei. Følg opp den arrangementsmessige suksess i fjor med en eventuell sportslig suksess i år. Gjør Tordenskjolds kjente ord «Hva f... nøler I etter?» tilskam-

me, La iallfall ikke ansvaret for en mindre heldig innsats bli unnskyldt med sene forberedelser. I motsetning til den åpne klassen hvor linjene ligger fast, står jo dere fritt i dameklassen. Er det noen fornuftig grunn til ikke å utnytte de fordeler dette gir dere? Hva Forbundsstyret gjør — og kanskje enda mere hva det eventuelt ikke gjør — vil bli fulgt med oppmerksomhet.

♠ ♥ ♦ ♣

I julen var vi invitert på «alle tiders festligste robberbridge». Det er det sikkert mange andre som også kan si med sin fulle rett, men opplevet De et spill som dette?

♠ E K D 8 6 5 3
♥ K 5
♦ D 8 2
♣ K

	N	
V	♠	♠
	S	

♠ Kn 2
♥ E Kn 8 2
♦ Kn 9 5
♣ E 10 9 4

Robberbridgens meldinger står nok ikke for kritikk fordi vi havnet i en kontrakt av 6 spar, som objektivt sett er bet, hvis motparten finner ruter utspillet. Men Halles gamle påstand om at det vinnes mange slemmer som ikke står, rant oss ihu da vi fikk utspillet hjerter 9.

Opptellingen viser 11 stikk. Det nytter ikke å gi bort et stikk for å forberede skvis, for da kan motparten sikre seg en omgående bet. Allikevel hevder vi at spillet i praksis har de aller største sjanser til å vinnes. Hvorledes — ja det kan De selv tygge på til vi kommer tilbake på løsningen i slutten av «A la carte».

♠ ♥ ♦ ♣

Vår appell om nye abonnenter har gitt meget gode resultater. Men da vi justerer vårt opplag etter abon-

jenter og løssalg, og løssalget har vist samme oppadgående kurve, råder vi de som vil sikre seg full årgang til å gjøre alvor av en eventuell tanke om å bli abonnent, for vi er allerede short på enkelte av de første numrene.

♠ E K D 8 6 5 3
♥ K 5
♦ D 8 2
♣ K

	N	
V	♠	♠
	S	

♠ Kn 2
♥ E Kn 8 2
♦ Kn 9 5
♣ E 10 9 4

Den utspilte hj. 9 ble stukket på hånden med kongen. Så fulgte 6 runder trumf og dermed var stillingen:

♠ 3
♥ 5
♦ D 8 2
♣ K

	N	
V	♠	♠
	S	

♠ —
♥ E Kn 8
♦ —
♣ E 10 9

Nå kommer liten hjerter til esset og hjerter tilbake til stjeling og dermed er hjerter knekt etablert som stikk. Men å spille seg inn ved å stikke kl. K med kl. E er bare å bytte stikk. Hvorfor ikke å ta stikket for kl. K og la bordet ligge der dødt uten innkomst? For hva som skjer når ru. 2 kommer forsiktig på bordet i neste stikk? Får Vest stikket for ru. K må han med slett skjult misnøye returnere kløver til blindemanns ess. Og bruker Øst esset for å holde Vest ute fra denne katastrofen, må han spille tilbake til Syds saks i ruter.